

naš čas

titovo velenje, 19. oktobra 1989
številka 40 (996), cena 12.000 dinarjev

IZ VSEBINE:

3. Evropski delovni čas
4. Eso ima znanje
5. Arhitektura v škripcih
8. Podarili slike

An club

Ob dnevu novatorjev — nagrade in okrogla miza

Kriza ima dva obraza — nevarnost in možnost

V knjižnici Kulturnega centra Ivan Napotnik v Titovem Velenju so v četrtek, na dan inovatorjev Jugoslavije — 12. oktobra, podelili priznanja in nagrade najuspešnejšim inovatorjem občine Velenje. Po podelitvi nagrad in priznanj (kdo so nagradenci pišemo posebej) pa sta odbora za invetivno dejavnost — pri Občinskem sindikalnem svetu in občinski Raziskovalni skupnosti v sodelovanju s Savinjsko šaleško gospodarsko zbornico pripravila okroglo mizo o inovacijskih dosežkih in problemih z vidika zagotavljanja kakovosti.

Razprava je bila precej bogata in pestra, drugače kot smo vajeni, ko ob tovrstni problematiki vedno poudarjamo, da inovativnost naša družba podpira le besedno, da pa drugače od tega ni kaj dosti. Pa ji vseeno temu resnično, kar dokazujejo besede dveh govornikov — da je inovativnost, inovativno delo velikokrat samo hobi nekatere, ker drugače, če povzamemo drugega govornika — diplomirani inženir, ki v štirih letih ne da od sebe nobene inovacije, ne more več uživati samo na lovorikah morda že davno pridobljene diplome. In da bi pogoj — ena inovacija na štiri leta morala biti tudi pogoj za ohranitev delovnega mesta.

Inovatorji — spreminjajo, zato seveda ni čudno, da so se dotaknili tudi družbe in krize v kateri smo. Rekli so, da ima kriza dva obraza — enega, ki pomeni nevarnost in drugega, ki pomeni možnost.

Ob dnevu inovatorjev, 12. oktobra, so v Titovem Velenju podelili nagrade najuspešnejšim inovatorjem občine.

(Fotografija: H. Jerčič)

nost. Tudi o tem, da je množična inventivna dejavnost, ob kateri nekateri zmagujejo z glavo, potrebna, nujna, ne more biti dvoma in tudi o tem so govorili — namreč ta dejavnost je način, da se ljudje začnemo zavedati kako pomembno je delati z glavo. Seveda je bilo za okroglo mizo prisotnih tudi nekaj tistih, ki se s to dejavnostjo poklicno ukvarjajo ali pa so člani tovrstnih komisij v podjetjih. Povedali so kako je kje ta dejavnost organizirana. Največ zanimanja pa je bila deležna predstavitev, pa ni bila predstavitelj, bilo je samo mimogrede omenjeno dejstvo prototipna delavnica, ki so jo ustanovili na rudniku in kjer lahko — inovatorji — povsem legalno preizkušajo

svoje izdelke in jih izdelajo. Nekaj novega, pa verjetno sploh ni novo, samo govori se o tem ne, pa je bilo to, da ponekod inovatorje bolj ovirajo kot jim omogočajo delo, da je kreativno delo pri nas prej težava kot prednost, saj se drugače ne bi dogajalo, da inovatorji v nekaterih okoljih delajo — ilegalno.

Sicer pa, da inovatorji veliko vedo, da poznajo tudi težave ni dvoma. Manjkali so za to okroglo mizo samo tisti, ki so ne le samo najodgovornejši, ampak najvplivnejši — tudi kar zadeva posluh za to dejavnost — direktorji. Na prste ene roke bi jih naštel, ki so prišli. Pa če menite, da je to pretiravanje, potem bi obe roki gotovo zadostovali.

Milena Krstič—Planinc

Najboljše inovacije v preteklem letu

Razvojno raziskovalno delo: naloge »Sistem za avtomatizacijo proizvodnih procesov klas 4, avtorjev Gorenja Procesne opreme: Vlada Ahitka, Staneta Baše, MMarka Agreža in Iztoka Medvedda.

Drugo nagrado s tega natečaja naloge »Switch-mode usmernik 110V/100A z elektronsko prepolarizacijo in daljinskim upravljanjem skupine avtorjev Gorenja EEko: Vladimir Šafarič, Franc Štraus, Matjaž Drčar, Rudolf Stakne, Daniel Feuzer in Jernej PPodkrižnik.

Tretjo nagrado na področju razvojno raziskovalnega dela pa je za nalogo »50% reduciranje CCFC v poliuretanski izolaciji«

prejela Tea Debeljak iz Gorenja GA.

Množična inventivna dejavnost: I. nagrado je prejela naloga »Posodobitev tehnologije spajkanja hladilnih agregatov in pločevina-stih ohišij zamrzovalnih aparatov«. Alojz Benetek in Ivan Čakš iz Gorenja GA;

Podeljeni sta bili dve drugi nagradi — za »Vlak za prevoz ljudi »EVP« in odprta gondola za prevoz ljudi« jo je prejel Anton Juršnik iz REK RLV ter naloga »Montažni armirano betonski temelji avtorjev Alenke Ograjenšek in Milana Džordževića iz GIP Vegrad.

Tudi tretji nagradi sta bili dve: Anton Vetrh jo je prejel za

»Montažni armirano betonski most« — GIP Vegrad, za »Nadomestilo za integrirano vezje MC 6822« pa sta jo prejela Iztok Medved in Janez Razboršek iz Gorenja Procesne opreme.

Področje ustvarjalnosti društev in posameznikov — Radio klub »Hinko Košir« iz Titovega Velenja za »Log periodik yagi antena YU 3 YW«.

Najuspešnejša temelje organizacija v preteklem letu pa je bila znova Hladilno zamrzovalna tehnika Gorenja Gospodinskih aparatov.

Nagradencem čestitamo.

Ustanovni zbor zelenih Velenja

V soboto, 21. oktobra 1989 bodo ustanovljeni ZELENI VELENJA. VSE, KI ŽELJO OSTRO NASTOPITI PROTI UNIČEVANJU NAŠE DOLINE, VABIMO OB 14. URI V ZAVODNJE, H GOSTIŠČU »PRI VIDI«. Ustanovni zbor, včlanjevanje, ZELENJA stojnica, nogometna tekma med Zelenci Slovenije in Zavodnjani, predstavitev knjige »Dvigljeni zastor«, projekcija filma ... INICIATIVNI ODBOR

Od 17. do 20. oktobra v Štorah

Regijska razstava inovacijskih dosežkov

V torek so v Štorah, v Kulturnem domu štorskih železarjev, odprli prvo regijsko razstavo o inovacijskih dosežkih na celjskem območju pod skupnim naslovom »Znanje — inovacije — podjetništvo«.

Razstavo, ki bo odprta do petka, 20. oktobra, vsak dan od 9. do 18. ure, bo spremljalo vrsto prireditev.

Včeraj je potekalo predavanje in razgovor na temo »Z znanjem in inovacijami do podjetništva« (dr. Matjaž Mulej), danes dopoldan je organiziran posvet o delu z mladimi raziskovalci na osnovnih šolah.

Jutri, od 10. do 13. ure pa bo na srednji tehniški šoli Maršala Tita v Celju in SKIMC-u v Štorah odprti dan.

(mkp)

Mi smo za model

formul

Elkroj

Rudnik lignita Velenje zmanjšuje proizvodnjo

Količinsko sicer manj, a kalorično več

Na Rudniku lignita Velenje spreminjajo proizvodni načrt — namesto predvidenih 4 milijona 700 tisoč ton lignita, ga bodo letos nakopali 150 tisoč ton manj, torej 4 milijone 550 tisoč. Eden od razlogov takšnega popravka plana tiči na deponiji šostanjske termoelektrarne, kjer je bilo konec septembra naloženega že 1 milijon 300 tisoč ton premoga. Čeprav se deponija v tem času zmanjšuje, pa na rudniku ocenjujejo, da bo konec leta tam še vedno čez 800 tisoč ton lignita.

»Na rudniku smo z notranjimi ukrepi letos uspeli povečati kalorično vrednost premoga za devet odstotkov. Če teh devet odstotkov pretvorimo v količinsko vrednost pomeni to, da lahko proizvodnjo dejansko zmanjšamo za 150 tisoč ton, elektrarna pa kljub takšnemu zmanjšanju dobi enako število giga Julov energije kot je bila predvideno z načrtom,« pravi tehnični vodja Rudnika lignita magister Franc Žerdin.

Velenjski rudarji so morali za zmanjšanje proizvodnje izključiti iz obratovanja novo odkopno polje. Nastaja pa pri tem problem, ker se zmanjšanju odkopnega polja ni enakomerno zmanjšalo tudi število zaposlenih. Čeprav so letos zaposlenost ali, stalež kot pravijo, zmanjšali za 100 ljudi, pa bo načrtovano znižanje proizvodnje le predstavljalo nekaj težav na tem področju.

»Načrtovali smo eno odstotno rast produktivnosti, za celo leto, seveda. Ob takšnem zmanjšanju proizvodnje in takšnem staležu kot ga imamo, pa bomo verjetno produktivnost zadržali na nivoju

lanskega leta in do povečanja ne bo prišlo,« pravi Žerdin.

Kljub popravku letnega proizvodnega načrta bodo velenjski rudarji do konca leta delali po delovnem koledarju, ki je bil sprejet z osnovnim delovnim načrtom. »Bomo pa še, kot smo že, zmanjševali število nadurnega dela. Dela ob sobotah letos tako ali tako nismo imeli predvidenega, tako da bomo predvsem z notranjimi ukrepi skušali vplivati na ugodnejšo strukturo stroškov predvsem pa na zmanjšanje stroškov proizvodnje. Finančne efekte, ki jih znižanje proizvodnje prinaša trenutno izračunavamo in jih bomo obravnavali ob sprejemanju 9-mesečnega periodičnega obračuna.«

Do konca tega meseca bodo na rudniku znana tudi izhodišča za plan v naslednjem letu. Že sedaj pa je znano, da imajo v načrtu še nadaljnje zmanjševanje proizvodnje in sicer naj bi plan prihodnje leto znašal 4 milijone 500 tisoč ton, kar pa s seboj prinaša še nadaljnje zmanjševanje števila zaposlenih v tem kolektivu. Prvi izračuni, ki so jih na Rudniku lignita Velenje že naredili, kažejo na 100 ljudi. Kako se bodo pri zaposlovanju prihodnje leto obnašali še ni natančno dogovorjeno, bo pa jasno v naslednjih dneh, ko bodo sprejeli dokončni plan staleža na 1990. leto. Gotovo pa je, pravijo na rudniku, da bodo zaposlili tiste učence, dijake in študente, štipendiste, ki bodo šolanje končali prihodnje leto, da ne bodo zaposlovali nekvalificirane delovne sile, in da bodo v zmanjšanje staleža posegli tako, da odhodov ne bodo direktno nadomestili z novo zaposlitvijo.

Milena Krstič—Planinc

Uspela predstavitev Gorenja v Salzburgu

Na 6. specializiranem avstrijskem sejmu pohištva v Salzburgu, od 12. do 15. oktobra, je sodelovalo tudi Gorenje Dunaj, ki se uvršča s tovarno pohištva v Freistadtu med 7 največjih proizvajalcev kuhinj v sosednji Avstriji. Gorenje je predstavilo 18 različnih vrst kuhinj (v programu jih ima skupaj 52), geslo letošnjega nastopa pa je bilo »Gorenje ponuja kakovost«.

Letošnja predstavitev v Salzburgu je dokazala, da se Gorenjeve kuhinje upravičeno postavljajo ob bok s tovrstnimi izdelki največjih avstrijskih proizvajalcev, prednost Gorenja pa je proizvodnja kuhinj za znanega kupca (od načrta do zagotovljene montaže).

Posebno pozornost obiskovalcev sejma, med katerimi velja še posebej omeniti predstavnike trgovine, so vzbujale vse štiri novosti iz Gorenjeve ponudbe. To so kuhinja GOLD s površinami v črni barvi, zlato obrobjenimi, ki sodi v višji kakovostni in cenovni razred, pa kuhinja z visokosojajnimi površinami, kuhinja, ki je izdelana iz veliko naravnih materialov in kuhinja, ki upošteva agronomске zahteve uporabnikov. Na ogled pa je bila tudi naprava, s katero v Gorenjevi tovarni v Freistadtu preizkušajo, koliko odpiranj zdržijo tečajni vrat.

(an)

KJE STE GLEDALCI?

Ekipi Šostanja in Velenja sta se v soboto prvič predstavili v domači dvorani v novem prvenstvu. Igralke, igralci in upravniki pričakovali veliko število gledalcev na otvoritveni tekmi. Prav zato so sklenili, da bodo ves izkupiček od vstopnine darovali vodstvu nove šole Šalek za izgradnjo nove telovadnice. Gledalcev je bilo le nekaj 1000. Ne vemo, kolikošen je bil ta izkupiček, verjetno pa majhen, saj je bilo med gledalci precej otrok. Se lahko ob tem vprašamo: nas ne zanima ta prednostni šport? Nam je všeče, če imajo šolarji telovadnico? No, telovadnico že gradijo ...

Na sliki: Z veliko požrtvovalnostjo so si domači igralci prigrabili prvi točki. V belih majicah z leve proti desni: Serbec, Novšak in Voglar.

(vos)

CELJSKO OBMOČJE

»Zlati vstop v Alpe-Jadran«

Celje je te dni spet v središču pozornosti vseh, ki ljubijo nakit ter druge izdelke spretnih rok zlatarjev. V lapidariju Pokrajinskega muzeja je namreč od petka odprta 22. mednarodna zlatarska razstava — najrazličnejši izdelki domačih in tujih mojstrov bodo na ogled od pet-

ka. Podobno kot za nedavni obrtni sejem tudi za to razstavo velja, da sodi med osrednje prireditve v prostoru skupnosti Alpe-Jadran. Od tod so tudi razstavljalci, in organizatorji iz teh dežel tudi pričakujejo mnoge obiskovalce.

Ta razstava pa ni pomemb-

na le zato, ker so na njej razstavljeni iz teh dežel, ampak tudi zato, ker z njo organizatorica — to so celjske Zlatarne, tudi stopa s pomembnim korakom v to skupnost. V mnogih od teh dežel so že spoznali vrednost celjske zlatarske šole, ki v mnogočem ohranja ročno delo, ki so se mu marsikje že odpovedali; pa vendar to ponovno pridobiva na veljavi, zato želijo celjski zlatarji to svojo prednost kar najbolje izkoristiti. Zato je tudi pomembna kolekcija antika, ki so jo prvič postavili na ogled, in ki ima prav

značilnosti stare celjske zlatarske šole.

Sicer pa je skupno na ogled skoraj dva tisoč izdelkov, pravo bogastvo po vrednosti in obliki. Razen nakita so na ogled tudi stenske ure, kot dopolnilo še poštne znamke, pregled zlatarske dejavnosti ter še dosti drugega. Vse to je seveda razlog več za obisk spodnjih prostorov celjskega Pokrajinskega muzeja. V njem je namreč zdaj ob starim umetninah in izkopaninah še posebna vrednost.

(—fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Pa jo le bomo — Babo

Pravijo, da tudi tistim najbolj ženskomrznem ne delajo babe takih problemov, kot jo dela nam naša z malo ali pa veliko začetnico pisana trojanska Baba. Zaradi te Babe je bilo že veliko besed, veliko obljub, veliko sklepov in veliko postrtnih besed. Zaradi Babe gledajo mladinci celo jezno velenjskega župana — pa seveda ne zaradi njegove, ampak zaradi te cestne, ker da naj bi se bil obnašal po babje; ampak to je čista interna velenjska zadeva in v tej občini, kjer pravijo, da vsi živijo v pravem

sožitju, bodo gotovo rešili tudi ta malenkostni problem.

Berem, da bo problem z Babo zdaj le še dve zimi, saj naj bi do tedaj zgledali kritičen ovinek. Pri vsem tem me moti le nekaj: moti me tisti »ali najkasneje«. Pravijo: prva dela pri obnovi štajerskega dela trojanskega klanca se bodo lotili že letos, ali najkasneje prihodnjo pomlad. Dobro namreč vemo, kaj so pomenile že dosedanje napovedi in kolikokrat je že bilo tudi rečeno tisto — ali najkasneje.

Ureditev tega problema pa je

nujna, saj nas lahko le tako urejen odsek bolj poveže. Pa pri tem ne mislim le na to, da nas lahko bolj poveže z Ljubljano in hitreje popelje na slovenski jug in zahod, ampak lahko bolj poveže tudi občine na tem koncu, na štajerskem koncu Slovenije. Zdaj namreč vedno ni bilo prave enotnosti in je bilo treba tudi na svetu občin celjskega območja ali na kakšni drugi regijski »zvezi« reči: moramo biti enotni, moramo zagovarjati isto, moramo... Ali pa celo reči: moramo doseči, da nas podprejo tudi tisti okoli Maribora ali na Koroškem. Saj veste, ko imajo tisti svoje druge cestne apetite, jim ureditev nekega trojanskega

problema ni najpoglavnejša. Če pa bomo zdaj Babo res položili in nato v skladu z našo povezo z zahodom uredili še počasni pas, bomo le lahko rekli: ali vidite, v slogi je moč. In bodo pozabljeni vsi prepri, vsi očitki, mladincem bo njihov župan spet drag.

No, pred tem bo treba le še urediti nekaj čistih malenkosti. Potrditi prave projekte in najti vsem vsečne rešitve, predvsem pa začeti delati. Da tisti »ali najkasneje« ne bi bil preveč razvlečen in počasen — kot je trojanski klanec. In vsa dogovarjanja v zvezi z njim.

(frk)

Od tu in tam

Celje: Vredno je zavarovati

Se vse do sobote si je moglo v prostorih Muzeja revolucije v Celju ogledati najrazličnejše pripomočke za zavarovanje premoženja. Razstavo sta pripravila skupaj Domus in UNZ Celje, pripomogla pa naj bi k temu, da bi se občani seznanili z najrazličnejšimi izdelki, s katerimi lahko učinkovito zavarujejo hiše, stanovanja, vikende, avtomobile ali

kaj drugega. Razstava je odprta vsak dan od 8. do 18. ure.

Za pripravo take razstave so se odločili zaradi močno naraščajočega števila vlomov in tatvin. Na celjskem območju jih je bilo letos že nad 750, število pa seveda še vedno narašča. Na UNZ Celje menijo, da bi lahko to število močno zmanjšali, če bi ljudje uporabljali že vsaj najenostavnejše pripomočke za zavarovanje. Takih stvari je zdaj že tudi pri nas veliko — morda občani ne vedo zanje. Zato bi jim jih naj predstavili prav na tej razstavi. Organizatorji seveda upajo, da bo tudi pripomogla, da jih bodo začeli resneje uporabljati.

Z uporabo varnostnih naprav

dosežemo (vsaj) dvoje: zmanjšamo število vlomov in tatvin — dokazano je namreč da vlomilci redko napadajo zavarovane objekte — pripomoremo pa tudi k temu, da storilce laže primejo. Praksa pa tudi kaže, da s tem običajno razrešijo tudi več podobnih primerov, ki so jih storilci zagrešili.

Slovenske Konjice: Praznično

V Slovenskih Konjicah so sklenili prireditve ob letošnjem občinskem prazniku. Osrednje so bile v soboto v Zrečah, ko so tam tudi slavili 70-letnico Unije ter tretjo obletnico, odkar so Zreče proglasili za mesto. In tudi ob tem so se lahko udeleženci prepričali, da se ta kraj še vedno hitro razvija. Ob prazniku so si namreč tudi ogledali gradnjo term ter otroški vrtec, seveda pa so goste Zreče tudi sprejeli z dokaj spremenjeno (polepšano) podobo. Prijetna osvežitev je tudi vlakovna kompozicija, ki so jo

postavili ob nekdanjo železniško postajo; spominja na dni, ko je sem še vozil vlak, pa hkrati tudi opozarja na mnjenja nekaterih, ki menijo, da bi taka povezava z železno cesto spet prišla prav.

Šmarje: Skrb za stare domačije

V Šmarski občini so se odločili, da bodo tudi z raznimi ugodnostmi spodbudili občane, da bodo ohranjali stare domačije oziroma jih obnavljali tako, da bodo ohranili staro podobo. V občini je kar 77 hiš in gospodarskih objektov, ki naj bi jih razglasili kot naravne znamenitosti, da pa se ne bi izkazalo (kot že kdaj), da je taka razglasitev za ljudi bolj kazen kot stika, sprejemajo tudi ukrepe za spodbujanje takih prenov. Tako predvidevajo razne ugodnosti za ljudi, ki bodo obnavljali take objekte. S tem upajo, da bodo dosegli željeno: da bodo ohranili take objekte in ljudi vzpodbudili za obnovo.

(—fk)

strinjajo, da so še vedno socialistična mladina samo zato, ker delajo in živijo v tej družbi.

Zgornjo mejo članstva v ZSM bi morali v novem statutu postaviti pri 35. letu; v neopredeljeni zgornji meji vidijo le še en monumentalni spomenik »zaslužnim mladinskim funkcionarjem«.

Osnova pri organiziranju ZSM naj bi bile svobodno združene organizacije in gibanja, na primer Zveza kmečke mladine, Zveza študentske mladine... ker bi le tako lahko uresničevali svoje politične, ekonomske, socialne in druge potrebe.

Član ZSM bi lahko postal le tisti, ki bi podpisal pristopno izjavo.

Politično izvršilni organ bi bilo predsedstvo ZSM, sestavljeno iz predstavnikov svobodno združenih organizacij, gibanj, skupin in posameznikov po ključu števila članstva. »Naj povem, da se je za kongres v Portorožu pojavil precej velik absurd, ko ima Zavod za zaščito norosti dve delegatski mesti, prav toliko kot Zveza kmečke mladine,« pravi Kukavica.

Osnovni vir financiranja bi bilo samofinanciranje, čeprav se sredstvom iz širše družbene skupnosti ne bi odrekli.

Velenjski mladinci, so projekt »Združene opozicije«, v petek na predsedstvu videli prvič, že v teh dneh pa ga pošiljajo tudi v osnovne organizacije. Nekaj pripomb na dokument so že podali na petkovi seji, pričakujejo pa jih še iz temeljnih okolij. Glede drugih Občinskih konferenc, pa velenjski mladinci pravijo, da so optimisti, da pričakujejo množično podporo, in da so prepričani, da bodo imeli precej simpatizerjev.

M. Krstič-Planinc

Emona express

Slovenska luknja

Piše:
VINKO
VASLE

Na Slovence deluje beseda »avtocesta« približno tako kot na Hrvate »maspok« — oboji se ob njej kar stresemo, oblastne in politične strukture pa rahlo pozelenijo od možnega strahu pred kakšnimi novimi ponovitvami tistih »slavnih« časov. Navsezadnje je zaradi maspoka padla liberalna partijsko državna oblast na Hrvaškem s Savko Dapčević Kučar na čelu, v Sloveniji pa zaradi avtoceste kopica prosvetljenih absolutistov skupaj z liberalcem Stanetom Kavčičem.

Od tistihmal je minilo skorajda že dvajset let, pa je v naših narodih vendarle ostal občutek krivde, ki ga ni mogoče prav natanko opredeliti. Ve pa se na primer, da je bila vsa ta dolga leta hrvaška oblastnopolitiška struktura zabavno kastrovana zaradi »grehov« iz preteklosti in se je v glavnem obnašala kot stara devica — ki bi, če bi ostala nedolžna. Temu se je ljudsko reklo tudi »zakaj Hrvaška molči«. Ko pa so se nekateri, ki so imeli dovolj prenašanja grehov na Hrvače od Adama dalje, oglasili, so se njihovi bratje v državi iz končno-vendarle-države tudi predramili in vprašali: kako pa kaj ustaši, pa Jasenovac in podobne grozote! Nekateri so šli celo tako daleč, da so začeli dokazovati, da je hrvaški narod po dolgem in počez genociden, da je bilo več kot 80 odstotkov hrvaške partizanske vojske sestavljene iz naroda, ki je končno-vendarle-država,

vanjo pa je po pomoti (ko je v bistvu hotel med ustaše) zašel tudi kakšen Hrvat. No, zdaj se naši najbližji sosedje med bratskimi narodi kar naenkrat ne dajo več in dokaj korajžno ropočajo po tistih najbolj militantnih iz končno-vendarle-države.

V Sloveniji pa so še vedno takšni, ki jim besedica »avtocesta« požene kri v glavo, poviša krvni pritisk in se nasploh slabo počutijo. Ker pri nas belogardi zem ne šteje, ker nam tudi nacionalizma ne morejo preveč metati v glavo, ker je parolo Srbe na vrbe na ljubljansko pravoslavno cerkev napisala »sumljiva roka«, ker imamo morja samo toliko, da lahko rečemo, da nismo brez njega — zaradi vsega tega so si naši sovražniki pač morali obesiti afero z avtocesto, ki ji je močan osebni pečat dal takratni predsednik zvezne vlade Mitja Ribičič. In če danes tamkaj, kjer je končno-vendarle-država, rečejo »avtocesta«, bo vsakdo takoj vedel, o čem ali kom teče beseda: o egoističnih, narcisoidnih, separatističnih, domišljavih ljudeh na sončni strani Alp. In tako kot je nastradal Stane Kavčič, se zna zgoditi tudi najnovejšemu predsedniku slovenske vlade Dušanu Šinigoju — če bodo le dobre vile tako prijazne in bodo našim zdravim silam vliše kaj moči. V kar pa lahko zadovoljno resno dvomimo,

ker si — naravna stvar — zdravijo revmatizme in išijase, ki so jih (zdrave sile seveda) fasale v vseh neštevilih bitkah za naš socializem.

Šinigoj je seveda v tem primeru zgolj prispodoba za neubogljivo Slovence, ki so si drznili — poleg vseh nesramnosti — v ustavi uzakoniti tudi tako imenovano ekonomsko suverenost. To je seveda varuhe jugoslovanske uniformiranosti absolutno razkačilo, ker so tovariši še vedno računali na to, da bo slovensko akumulacijo nekako mogoče ujeti v mreže dežele, ki je končno-vendarle-država. Brez nje jim namreč živeti ni, pa še vsenarodno posojilo se je popolnoma izjalovilo. Tako nam zdaj ne morejo odpustiti, da nam je 45 let po tako-tako osvoboditvi kapnilo, da bi lahko bili malo bolj osvobodjeni, če bi dajali malo manj oziroma, če bi dajali toliko kot zmoremo. Ker, če date več, kot pridelate, bankrotirate in to vedo tudi tiste generacije naših ekonomistov, ki so se na pamet »drkale« slavnega ameriškega ekonomista Samuelsona (mimogrede, ta je tudi napadel našo JLA, ko je v uvodu k prvemu poglavju svoje ekonomike zapisal, kakšna je zveza med topovi in maslom: več topov, manj masla in obratno!).

Z ekonomsko suverenostjo v ustavi smo Slovenci zapeli vrata kakršnikoli novodobni praznopolni ali dogovorni ekonomiji — vsaj načeloma, kajti tudi ustavno določilo o narodovi suverenosti in pravici do samoopredelitve skupaj z odcepitvijo je zgolj črka na papirju, če v določenih pogojih (glej majsko deklaracijo ali temeljno listino) tega tudi v praksi nismo pripravljeno spošteti. Svobodno suverena Slovenija je praktični preizkus svojih ustavnih dopolnil dočakala, prej, kot bi si to lahko mislili. Srbski delegati v zvezni skupščini so namreč pred časom zahtevali, da je takoj treba povečati finančni delež Slovenije v »projektu stoletja«, ki se imenuje Karavanski predor. Grdi Slovenci naj bi tako znova bili izrabili naivno pošteno narode in narodnosti skupaj s federalnimi organi in si na tuj račun graditi tisto luknjo, ki je že tako in tako politično sumljiva — zbližuje nas namreč ne samo z Avstrijo, ampak celo z Evropo. To pa bi lahko bil zelo ustrezen dokaz o naših separatističnih namerah. Da bo stvar bolj jasna in ekonomsko natančna, je seveda treba povedati, da je federacija v omenjeni projekt vložila slabih 18 odstotkov, kar se srbskim delegatom zdi huda svinjarija, ki jo zdaj podpira še Marković, ki trdi, da je treba mednarodno pogodbo spoštovati. To pa je dokaz več za trditve, ki jih širi končno-vendarle-država: da je Markovičeva politika voda na mlin razvitim narodom, da bodo le-ti še bolj bogati in nož v hrbet nerazvitim, da bodo še bolj siromašni.

Zdaj počakajmo samo še na kakšen antikaravanski miting in lahko tisto luknjo skozi Karavanke kar zasujemo. Potem se bomo pa zadovoljili kar s prepadi med narodi in narodnostmi. Ti nas trenutno stanejo 60 odstotkov akumulacije...

ZSMS	MLADI	ZSMS
ZSMS		ZSMS
ZSMS		ZSMS
ZSMS		ZSMS

V ZSMS združena opozicija?

Vemo, kdo smo in kaj hočemo

Na petkovi seji predsedstva OK ZSMS Velenje so se mladci seznanili s projektom, ki ga je pripravil iniciativni odbor Združene opozicije, ki naj bi delovala v okviru ZSMS. Inicijativni odbor je bil ustanovljen na podlagi povelja predsednikov osnovnih organizacij, na podlagi mnjenja kongresnega odbora in na podlagi neformalnih pogovorov, ki so jih imeli mladci na 6. seji RK ZSMS prejšnji teden v Bohinju s predstavniki drugih Občinskih konferenc.

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izdaja je 12.000 dinarjev. Mesečna naročnina 46.500 dinarjev, trimesečna naročnina za individualne naročnike 130.500 dinarjev, trimesečna naročnina za tujino 225.000 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Veleč, toz Mariborski tisk Maribor.

Naročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Anketa

S časom v Evropo

Evropski delovni čas, ki naj bi po prvih predlogih trajal od 8. do 12. ure ter od 13. do 17. ure, vmes pa naj bi bila ura, namenjena odmoru, ki ne bi bila plačana, je med Velenjčani in okoličani vzbudil precej zanimanja. O tem, kaj naj bi tak čas pomenil in zakaj bi ga bilo dobro vpeljati tudi pri nas, smo v Našem času napisali že kar nekaj, tokrat pa smo občane Velenja spraševali kaj o njem mislijo, oziroma bi delali tako ali raje po starem, od 6. do 14. ure.

Zanimivo, da so za »evropski delovni čas« vedeli prav vsi, ki smo jih o njem spraševali, drugi, predvsem ženske, pa imajo ob njem tudi nekaj pomislekov.

Stane Stiplovič: »S prehodom na evropski delovni čas povsem soglašam. Mislim da je nujno, če se hočemo res vključiti v Evropo. Prej ko ga uvedemo, bolje bo. Zaposlen sem v Gorenju, kjer je prehod na ta delovni čas, skoraj že dejstvo. Bojim pa se, da ga bo težje vpeljati kot si mislimo.«

Lili Topler: »O evropskem delovnem času sem že slišala. Zaposlena sem na Eri, v Standardu kot trgovka, delam na dve izmeni, en teden dopoldan, drug teden popoldan. Zdi se mi, da smo bolj navajeni tega, da delamo od 6. do 14. ure in da se bo marsikomu kar težko navaditi na nov ritem. Ljudje s takim delovnim časom ne bodo imeli veliko od dneva. Ob prehodu na evropski delovni čas bo treba urediti tudi varstvo otrok, pa nevoze...«

Miran Štrklj: »Evropski delovni čas je nujna, kajti če na zahodu prinaša učinke, ne vem, zakaj jih ne bi pri nas? Brez kakršnihkoli zadržkov se navdušujem nad njim. Zaposlen sem v Rek Termoelektrarni Šoštanj in reči moram, da o evropskem delovnem času tudi pri nas precej razmišljamo. Kolikor pa vem, so ga že uvedli v Reki in Tiskarni. Drugje pa bo treba postaviti rok, do kdaj bi ga naj uvedli. Sam mislim, da v Termoelektrarni ni več daleč čas, ko bomo na delo hodili po »evropsko«.«

Avgila Hadžič: »Za evropski delovni čas sem že slišala. Osebo pa se nad njim ne navdušujem preveč. Predvsem zaradi otroka. Zaposlena sem v Veplasu. S sodelavkami v proizvodnji smo se o tem že pogovarjale. Občutek imam, da mislijo podobno kot jaz, in da nad njim niso najbolj navdušene. Oziroma sploh niso navdušene. Morda bi tak delovni čas — dopoldan in popoldan z vmesnim odmorom, odgovarjal delavcem v uprave. V proizvodnji pa bi lahko bilo tako kot je sedaj.«

Drago Pranjšek: »O evropskem času sem v zadnjih tednih veliko slišal in tudi bral v Informatorju Gorenja in v Našem času. Prepričan sem, da se moramo z njim prilagoditi Evropi in si sem zanj. Sicer pa so med ljudmi mnenja o tem, ali je ta čas dober ali slab zelo deljena.«

Sam delam recimo v Gorenju v Vzdrževanju, kjer smo zaposleni bolj moški in večina nas je za. Ker pa mnogi na delo potujejo iz sosednjih krajev, se bomo morali, če bomo upoštevali evropski delovni čas tudi s prevozi prilagoditi. Ob njih pa seveda uređiti še kaj drugega.«

Ljudje naj ne zavračajo, mnogi jo sprejemajo in ugotavljajo, da je ni nujna. Vsi pa k temu dodajajo, da bi bo moralo slediti še kaj drugega — ne samo delovni čas.

(m.kp. B. M.)

Naš delovni čas potrebuje spremembe

Do cilja je kamnita pot

Evropski delovni čas. Čas, ko je storilnost največja, ko je mogoče doseči najboljše delovne rezultate. »Ta pametni« ga imajo že dolgo, pri nas in v Albaniji smo še edini v Evropi, ki vztrajamo pri starem. S petelini vstajamo, se do malice prebujamo, potem pa seveda tudi kaj naredimo. Vsekakor je naš izkoristek delovnega časa daleč za razvitim svetom.

Spreminjanje dolgoletnih delovnih navad, s katerimi smo že kar zrastle, pa ni tako enostavno kot bi človek mislil. Dovolj velik dokaz zato je neuspeh poskus, da bi v režijskih službah in tam, kjer delajo v eni izmeni, premaknili začetek delovnika na sedmo uro jutraj. Z neko prisilo smo to pred leti sicer v glavnem že uspeli, pa potem popustili in število tistih, ki niso »šli« nazaj na šesto uro je le še majhno.

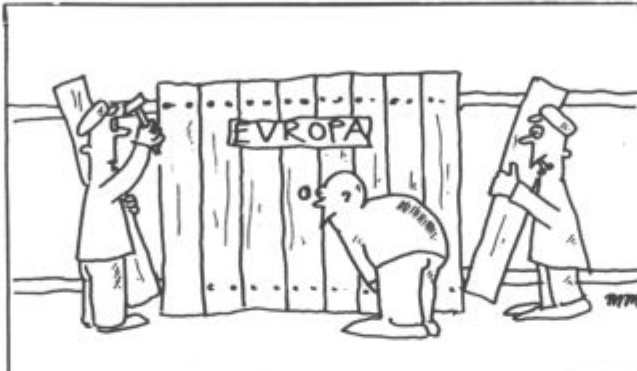
Dokaz torej, da z ne dovolj načrtno, premišljeno in korenito akcijo nikamor ne pridemo. Upamo, da je to tudi šola, da se tokratne pobude, ki je prileta sicer med nas kot strela z jasnega, ne bomo lotili na enak način.

V prejšnji številki Našega časa smo že pisali o dveh kolektivih (Glasbeni šoli in Tiskarni), kjer že uvajajo nov delovni čas, še prej pa izzivu Gorenja, ki je ob tem predlogu prišlo v javnost s celovitim projektom preobrazbe, ki predvideva tudi pomembno izboljšanje življenjske ravni zaposlenih, saj obljublja osebne dohodke v višini tisoč nemških mark.

DILEME. Brez takšnih obljub je za večino evropski delovni čas težko sprejemljiv, saj je večina zaenkrat ob delu prežeta tudi z mislijo, kaj in koliko bo zraslo na vrtu, večina je prisiljena avtomobile popra-

vljati sama, večina si izboljšuje svoj družinski proračun s sivo ekonomijo... Evropski delovni čas je za vse te hude udarce, krade jim tiste prepotrebne urice, ki prinesejo marsikateri dodatni dinar.

Prehod na evropski delovni čas bo seveda slej ko prej nujen, nanj pa se je treba celovito pripraviti.

Ali v naši občini o tem že kar razmišljamo? V nekaterih okolišjih smo povprašali in ob tem dregnili v neznan ali manj znano. Tisti, ki bi morali biti o tem dobro obveščeni, ki so servisi združenemu delu, o namerah gospodarstva ne vedo nič, vsaj uradno ne. Prebrali so v našem časopisu pred dnevi. To velja tako za otroško varstvo

kot šolstvo, ki bo gotovo, kasneje, če ne bo pripravljeno, na veliko kritizirano. Ob tem opravičilo, da potrebujejo za pripravo tudi oni čas, najbrž nihče ne bo prislulnil.

ŠOLSTVO. Ustavimo se najprej na VIZU. Dušan Dolinar, pomočnik direktorja pozdravlja takšen delovni čas tudi v šolstvu. Opozarja pa na številne probleme, številne ovire na poti do njegove uresničitve. Velik del naših otrok obiskuje dvojezični pouk. Tu torej ni grobnih možnosti za spreminjanje. Velika težava je tudi prehrana otrok, ki že zdaj ni

rašča otroška kriminaliteta, da je padla družbena skrb za otroke. Ob prehodu na evropski delovni čas, bomo morali pomisliti na vse to. Zgolj bežna primerjava z Evropo, nas ne sme zavesti. Zavedati se moramo, da je v našem okolju večina žena zaposlenih, bivalne navade pa takšne, da družina nima ob sebi skrbne babice, ki bi ob zaposlenih starih skrbela za najmlajše družinske člane. Žene, ki smo si enakopravnost na delovnem mestu težko priborile (če smo si jo ali pa kolikor pač smo si jo), pa se najbrž tudi ne bomo dale kar tako odpravile, da naj pač ostanemo doma, tudi če bodo naši možje malo več zaslužili.

VARSTVO. Tudi v vrtcih bo težav veliko, vendar zagotavlja ravnateljica velenjskega vzgojnega varstvenega zavoda Majda Gaberšek, da se bodo prilagodili potrebam združenega dela, to pa seveda ne pomeni tudi vsakemu posamezniku... Tudi oni se morajo tržno obnašati.

Pred leti, ko so v mnogih okolišjih začeli delati ob sedmih zjutraj, so tudi vrtci delali v popoldanskem času (po 14.30 uri), ker pa so potrebe upadle (zaradi vračanja na star delovni čas), so to ukinitili. Bili so (in so še včasih) kritizirani, a število otrok, ki podaljšano varstvo potrebujejo, je preniklo. Prav zato bi tudi oni radi, da bi se v občini ob prehodu na evropski delovni čas čim hitreje pogovorili za skupno mizo in akcijo skupaj začrtali. Le na tak način se bodo lahko pravočasno odzvali potrebam.

In kaj o pripravah na spreminjanje delovni čas menijo v občinskih vrhu?

Drago Šulek, predsednik občinske skupščine: »Osebo sem absolutno za uvedbo delovnega časa, ki bo lahko dal boljše rezultate,« je dejal in dodal, da se bo zavzel za celovito in koordinirano občinsko akcijo. Namen spreminjenega delovnega časa je namreč izboljšati življenjske pogoje in življenje samo, nikakor pa ga oteževati. Prav zato je treba ob tem poskrbeti še za marsikaj.

Novim delovnim razmeram se bo odzvala seveda tudi občinska uprava, treba pa je temeljito razmisliti, kakšen delovni čas bo za njih najprimernejši. Nikakor namreč ne bi bilo smiselno, da bi bil enak kot v združenem delu. Javne službe bodo verjetno morale delati ravno takrat, ko bodo drugi prosti.

SKLEP. Odprtih je torej še ogromno vprašanj, še veliko dilem, na katere bi se ljudje izgovarjali, s katerimi bi skušali ovreči uvedbo drugačnega delovnega časa. Čisto jasno je zaenkrat samo to, da bomo slej ko prej morali delati drugače, da se bomo, če bomo hoteli v razvito Evropo, morali z njo uskladiti tudi na tem področju.

Čaka nas torej veliko dela, predvsem pa jasno začrtana in usklajena akcija. Le takšna bo rodila sadove in zadovoljstvo — to pa je pravzaprav tudi namen spreminjanja tako pomembnih življenjskih navad kot je delovni čas.

Mira Zakošek

V torek sindikalni referendum o ukinitvi participacije v zdravstvu

Solidarnost zdravega z bolnim

Na osnovi zahtev delavcev in stališč osnovnih organizacij sindikata za ukinitve participacije v zdravstvu, je Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje na seji 4. oktobra odločilo, da razpiše tajno izjavljanje članov Zveze sindikatov iz občine Velenje za ukinitve plačevanja participacije v zdravstvu.

Poskusi oziroma pobude za ukinitve participacije v zdravstvu so se v občini Velenje, v sindikalnih okolišjih in drugje, pojavljale vsake toliko časa v zadnjem letu in pol. Trikrat so predstavniki sindikata to vprašanje že skušali razrešiti v skupščini Občinske zdravstvene skupnosti, vendar je tam vedno prevladalo mnenje, da se mora to vprašanje reševati

enotno v slovenskem prostoru. Zadnja zahteva, s katero so prišli sindikalisti na oktobrsko sejo skupščine zdravstvene skupnosti se je končala enako kot že dve popreji, zato je predsedstvo sindikata odločilo, da mnenje članstva o tem — ali so za participacijo ali proti, preveri na najbolj neposreden način — z osebnim izjavljanjem.

TAJNO IZJAVLJANJE ČLANOV SINDIKATA O UKINITVI PARTICIPACIJE bo potekalo enotno v vseh sindikalnih organizacijah občine — 24. oktobra od 5. do 17. ure.

Delavci, ki bodo odločali o tem ali so za ali proti, bodo morali ob pritrilnem odgovoru pristati tudi na to, da so ZA zvišanje

prispevne stopnje iz bruto osebnih dohodkov za 0,25 odstotkov.

Glasujejo vsi delavci v velenjskem združenem delu, ne glede na to, ali se na delo vozijo iz druge občine.

Na posvetu predsednikov sindikalnih organizacij, v petek prejšnji teden, ko so se seznanili s tehnično izvedbo referenduma, se je pojavilo tudi nekaj vprašanj: — Ali akcija pokriva celotno Savinjsko — šaleško območje ali samo občino Velenje? Odgovor: samo občino Velenje.

— Ali ukinitve participacije velja samo za zdravljenje v občini Velenje ali tudi drugje? Odgovor: Tudi, če se bo kdo zdravil na primer v Kliničnem centru ali kateri koli zdravstveni ustanovi,

bo sredstva dobil povrnjena. O tem kako in kaj, pa bo natančno opredeljeno, ko in če do ukinitve participacije pride.

Jasno mora biti namreč, da referendumski rezultat, če bo večina delavcev za ukinitve, še ne pomeni ukinitve. To bo treba še doseči po redni poti — v okviru institucij sistema. Ali bo to Občinska skupščina ali Občinska zdravstvena skupnost ni pomembno. Na sindikatu poudarjajo, da je pomembno samo to, da bo stališče delavcev jasno, in da bo to osnova za nadaljnje odločanje.

Občinski sindikalni svet se je na sindikalno tajno izjavljanje v občini Velenje dobro pripravil — za vse osnovne organizacije so

natisnili glasovnice in plakate. Tajno izjavljanje bo vodilo predsedstvo OS ZSS Velenje, za pripravo in tehnično izvedbo pa bodo osnovne organizacije in konference sindikata določile volilne komisije. Glasovanje bo tajno, izid glasovanja pa bo Predsedstvo OS ZSS Velenje objavilo v dveh dneh po izjavljanju.

Na sindikatu poudarjajo: s tajnim glasovanjem bodo ugotovili verodostojno in najširše mnenje članstva o participaciji v zdravstvu. Na podlagi rezultatov bo sindikat od občinske skupščine zahteval ukinitve sedanega načina plačevanja participacije v zdravstvu. Osnovni moto s katerim gredo v referendum pa je solidarnost zdravega z bolnim.

(mkp)

Drevi ob 18. uri v Glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Titovem Velenju

Podelitev Šilihovih priznanj

Učiteljski poklic je vzvišen in plemenit. V njem so najuspešnejši tisti učitelji, ki imajo radi učence in svoje poklicno delo

(L. N. Tolstoj)

Odbor za priznanja pri Občinski izobraževalni skupnosti Velenje bo, drevi ob 18. uri, v dvorani Glasbene šole Fran Koruna Koželjski, na svečani skupščini že sedmič podelil Šilihove plakete in nagrade, Šilihove značke in priznanja ter priznanja Občinske izobraževalne skupnosti za leto 1989, ki jih podeljuje pedagoškim delavcem in mentorjem ter organizacijam, skupnostim, društvom, zvezam in posameznikom, ki so bili posebno prizadevni in uspešni pri delu ali sodelovanju na področju vzgoje in izobraževanja ter vzgoje in varstva v naši občini in tudi širše in so se, poleg uspešnega rednega dela, še posebno odlikovali in trudili pri izvajanju celovitega procesa vzgoje in izobraževanja na različnih področjih.

S priznanji se želi izobraže-

valna skupnost skromno in vsaj moralno oddolžiti pedagoškim delavcem za njihovo nesebično, požrtvovalno in uspešno delo. Priznanja naj bodo zahvala za naporno in odgovorno delo, za pripradnost in zvestobo in hkrati vzpodbuda in obveznost za naprej, saj kot je dejal Gustav Šilih: »Kar dosežemo v življenju velikega in koristnega brez naporov in borbe, je le malo ali nič vredno!«

Na svečanosti bo zbranim spregovoril podpredsednik Republiške konference socialistične zveze akademik Ciril Zlobec, v kulturnem programu pa bo nastopil Mešani povski zbor Svoboda Šoštanj.

Delegete in druge občane ter starše in šolske kolektive pa še posebej vabimo, da se svečanosti udeležijo!

Šilihovo plaketo z nagrado, kot najvišje priznanje, ki se podeljuje za dolgoletno, posebno uspešno in življenjsko delo, prejme letos MARIJA ŽUŽEK, ravnateljica osnovne šole Veljka Vlahoviča, ki ravno odhaja v pokoj.

Šilihovo značko, za večletno posebno uspešno delo na področju vzgoje in izobraževanja prejmejo:

SILVA ŠAFARIČ, Osnovna šola Bratov Mravljakov; DAVORINA GOŠNJAK, Osnovna šola Bratov Mravljakov; JELKA KOREN, Osnovna šola Karel Destovnik Kajuh; ANGELA NOVAK, Osnovna šola Karel D. Kajuh; FRANČIŠKA SAGMAJSTER, Osnovna šola Miha Pintar Toledo; ROŽICA NAPOTNIK, Osnovna šola Veljko Vlahovič; ZDENKA PRISLAN, Vzgojnovarstveni zavod Velenje; MARTA KAMTIČ, Osnovna šola Bratov Letonje, Šmartno ob Paki; NE-

VENKA HOFER, Osnovna šola Bratov Letonje, Šmartno ob Paki; MARIJA JAVORNIK, Osnovna šola Anton Askerc; TEA DEVIČ, Osnovna šola Biba Rock; FRANC VERZELAK, Glasbena šola Velenje in VITOMIR KOLSEK, Dom učencev Center srednjih šol.

Šilihovo priznanje, za posebne uspehe pri vzgojnoizobraževalnem delu prejmejo:

VERA ZAGOŽEN, Osnovna šola Bratov Mravljakov; CYETA NOVAK, Osnovna šola Bratov Mravljakov; HERMINA VRBOVŠEK, Osnovna šola Miha Pintar Toledo; MARJANA POHAR, Osnovna šola Miha Pintar Toledo; MARJAN KRISTAN, Osnovna šola Veljko Vlahovič; GORDANA LESJAK, Vzgojnovarstveni zavod Velenje; EMICA REGVAT, Osnovna šola Biba Rock Šoštanj; OLUP DANIELA,

Osnovna šola Biba Rock; MARTEJA BREZNIK, Osnovna šola Anton Askerc; JELKA VELIČKI, Osnovna šola Anton Askerc ter ROŽICA MERČUN, DRAGICA ŽOHAR in ROŽICA KAMENIK vse Osnovna šola Gustav Šilih.

Priznanje Občinske izobraževalne skupnosti Velenje, ki se podeljuje za posebne uspehe pri razvijanju vzgojnoizobraževalne dejavnosti in za posebno uspešno sodelovanje pri izvajanju celovitega procesa vzgoje in izobraževanja na različnih področjih, — prejmejo:

Mg. HELENA BERCE-GOLOB, Zavod SRS za šolstvo; MARJETA PRIMOŽIČ, Center srednjih šol; REK DO RUDNIK LIGNITA VELENJE in PLANINSKO DRUŠTVO VELENJE.

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo!

Srečko PETERLIN

Gorenje — Glin Nazarje

Nova linija in izdelki

V nazarski lesni industriji so v predelavi masivnega lesa postavili vso novo opremo, opravili vse testne preizkuse in naložbo vključili v tehnološki proces. Načrtovano kakovost so v septembru presegli za več kot 100 odstotkov, planirane količine pa dosegajo 90-odstotno. Nemoten delovni pro-

ces je seveda vezan na več dejavnikov, kot so oskrba, vzdrževanje, organizacija dela in načrtovanje. Pojavljajo se sicer občasne motnje, ki so tudi subjektivne narave in jih skušajo sproti odpravljati na vsakodnevih sestankih. To pomeni, da nova oprema uspešno deluje, največjo težavo v tem

Nova linija v predelavi masivnega lesa je postavljena in preizkušena

Vili Marovt iz Rečice ob Savinji

Vhodna vrata za domači in tuji trg

Med tremi nagrajenci iz moziške občine na letošnjem mednarodnem sejmu obrti v Celju je bil tudi Vili Marovt z Rečice ob Savinji. Prejel je SREBRNO PLAKETO za »kakovostno izdelan program masivnih vhodnih vrat.« Po vedati velja, da je na sejmu predstavil le 8 vrat iz programa, ki v celoti obsega 20 različnih izdelkov. Vse različice so izdelane po njegovih lastnih zamislih, s svojim lastnim programom pa samostojno nastopa tudi na tržišču. Vrata iz delavnice Vilija Marovta lahko kupite v vseh večjih prodajalnah širom po Jugoslaviji, pripravlja pa tudi primeren program za tuja tržišča.

Vsa vrata so izdelana iz masivnega lesa, največ iz smreke, bora in macesna, poleg tega pa še iz hrasta, breste in jascena. Izdeluje jih v vseh standardnih dimenzijah, po želji kupca pa tudi po naročilu. Pomembno je dejstvo, da lahko ta vhodna vrata glede na stil stanovanjske hiše uporabljamo tudi za notranja, ki so s križnimi spoji lahko primerna tudi za pomočna vrata na stopniščih

in celo za predelne stene. Za zahtevne kupce, vrata iz masivnega lesa so vedno draga, je primeren model iz lepljenih elementov, s strojnimi polnilom, dvojnimi križem, vzbočnim izolacijskim steklom in Krpanovo ključavnico z zaklepanjem na petih mestih. Sicer vrata izdeluje s steklenimi in

lesenimi polnili, ali s kombinacijo obeh, na večjih objektih pa jih tudi montirajo.

S prodajo zaenkrat ni večjih težav. Da je nagrada prišla v prave roke pa priča tudi podatek, da v podobnem stilu načrtuje tudi program garažnih vrat.

J.P.

Vhodna vrata iz delavnice Vilija Marovta so zares vabljiva

trenutku pa predstavlja pre-majhno število strokovno usposobljenih delavcev.

Ob tem nazarski lesarji pospešeno razvijajo in izdelujejo nove izdelke. Septembra so predstavnikom in trgovcem Gorenja v nazarskem delavskem domu predstavili novo okno iz serijske proizvodnje GLT. Novo okno zagotavlja popolno tesnenje v vetru in vlagi, izdelano je po evropskih normativih in bo torej lahko učinkovit izvozni artikel.

Ob tem imajo še vrsto drugih novosti. Razvijajo prototip novega strešnega okna, ki bo v prihodnjem letu zamenjalo strešno okno EKO. Njegove prednosti bodo izboljšana kakovost tesnenja, skrajšan čas sestavljanja v proizvodnji in zmanjšana količina potrebnega materiala. Pripravljajo tudi prototipe pohištva lepljenih plošč ter nov sistem pohištva za zahodnonemškega kupca. Tudi v programu Varjo razvijajo nov model stenskih omar. Zanimiv je tudi prototip novega igrala, to je otroška hišica, ki bo namenjena otroškimi vrtcem in njihovim igralnicam.

j. p.

Bodo na »pripravnih« deloviščih povečali mehaniziranost?

Uresničitev naložbe bi pomenila tudi varnejše delo

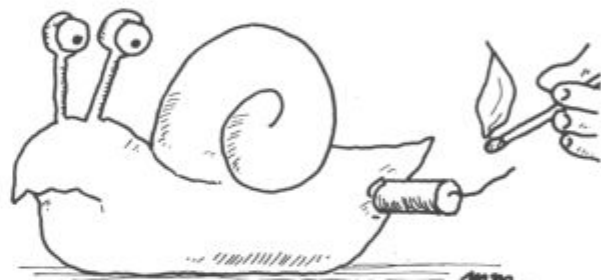
Mehaniziranost velenjskega Rudnika lignita je skoraj polna, kar so v tem kolektivu dosegli z uspešnimi naložbenimi vlaganji že v preteklih letih. Za tem pa še vedno zaostaja mehaniziranost na tako imenovani pripravi odkopnih polj, kar bodo skušali z vlaganji popraviti v naslednjih letih. Z načrtovanim investicijskim programom, ki ga je obravnaval, najverjetneje pa tudi sprejel v torek delavski svet kombinata Franc Leskošek-Luka, želijo na pripravnih deloviščih mehanizirati predvsem dovoz in transport materiala ter »podpiranje« na teh deloviščih.

»Ob tem pa seveda razbremeniti delavce najtežjih del in doseči še večjo varnost pri delu,« poudarja Marjan Lampret, vodja temeljne organizacije Klasirnica, ki je sodeloval pri pripravi investicijskega programa mehaniziranosti pripravnih delovišč.

Ta naložba naj bi imela ali pa zagotovila kar več učinkov, najpomembnejše po besedah Marjana Lampreta pa — povečanje učinkov na pripravi, z uvajanjem novih tehnologij, ki bi jim ta vlaganja omogočila večjo varnost, ne samo pri delu, ampak tudi pred požari in višjo življenjsko dobo izdelanih prog.

Predračunska vrednost naložbe je precejšnja — gre za 3 milijone 509 tisoč Ekujev. Tega denarja v celoti Rudnik lignita ne bo zmogel sam, zato ga bodo skušali zagotoviti tudi druge — iz združenih energetskih sredstev, preko bank in drugih možnih insti j.

(mkp)

SPROSTITEV UVOZA

REK — Elektrostrojna oprema

Težave energetike odsevajo tudi v ESU

V Rekovi Elektrostrojni opremi se je v zadnjem obdobju precej spremenil proizvodni program — upadel je delež nove opreme, povečal pa delež nove opreme, povečal pa delež remontne. Nekoliko so v ESU povečali tudi izvoz montažne dejavnosti v vzhodno Nemčijo in preko Rudisa v Sovjetsko zvezo. Za domači trg, natančneje za dolino, pa v ESU trenutno delajo na programu čistilnih naprav za šostanj-

zujejo z drugimi firmami, predvsem Metalno in Hidromontažo — z njima se dogovarjajo o ustanovitvi skupnega podjetja, da bi bili skupaj kos tudi zahtevnejšim nalogam.

»Ker se je proizvodni program zamenjal, se je pokazal tudi presežek delovne sile in to na vseh področjih. Ocenjujemo, da je v ESU od 15 do 20 odstotkov delavcev neustrezno razporejenih, ker nimajo zahtevnega znanja in delovnih sposobnosti za proizvodnjo, ki je trenutno aktualna. Recimo: zahod je proizvodnjo usmeril v velike serije, mi pa kaj takšnega nismo sposobni,« ugotavlja direktor Elektrostrojne opreme Vilijem Jelen.

»Kako pa vidite izhod iz tega o čemer ste pravkar govorili?

»Izhod je težko napovedati. Vendar smo že ob reorganizaciji v enovito delovno organizacijo sklenili,

da zmanjšamo poslovne in druge stroške, da preživimo krizno obdobje, ki je bilo napovedano za preteklo leto. Vendar se ta kriza še nadaljuje. Negativni trendi, ki so povzročili tudi upad standarda naših delavcev, so povzročili v hiši »nemire«. Stavkovni odbor še vedno deluje, glavna zahteva delavcev je, da naj bi bil najnižji osebni dohodek v firmi 500 nemških mark. Vendar letos to ne bo mogoče. Iz preprostega razloga, ker ne moremo dobiti toliko dela, da bi za to uresničili potrebno realizacijo.«

»Iz Elektrostrojne opreme je odšlo kar nekaj strokovnjakov. Nekateri ustanavljajo svoja podjetja. Kako se vam to pozna?

»Jasno, da je za ESO ta trenutek to precejšnja izguba, vendar računamo, da bodo že kmalu lahko mlajši prevzeli naloge teh, ki so odšli. Skupaj z Gorenje — Servisom ustanavljamo

družbo z omejeno odgovornostjo, kamor nameravamo vložiti kapital. Šlo bo za podjetje toplotnih črpalk.«

»So delavci o tem, kaj se v vaši firmi dogaja, dovolj in objektivno seznanjeni?

»Stavkovni odbor ocenjuje, da je informacij premalo, in da tudi tiste, ki so, pisne, niso ustrezne. Več bi moralo biti sprotih, objektivnih. Zato smo tudi obvestili delavce o nameri skupine strokovnih delavcev, da želijo ustanoviti lastno firmo. Na zborih delavcev je bila postavljena zahteva, da jim je treba dati takojšnjo odpoved. Zahtevano smo ublažili tako, da smo jim pojasnili, da s tem,

ko kdo razmišlja o ustanovitvi lastnega podjetja, ne more dobiti odpovedi, ampak da jih moramo podpirati v tej smeri. Mala podjetja so resnično lahko impulz za naše celotno gospodarstvo in nenazadnje tudi firma kot je ESO ima lahko ob tem določene koristi.«

»Se vedno pa smo pri vprašanju obveščanja.

»Moram priznati, da še vedno ni zaživel v tolikšni meri kot si eni in drugi želimo. Zavedamo pa se, kako pomembne so sprotne informacije. Delavci morajo vedeti, da smo na meji likvidnosti, da je položaj takšen, da ne vemo koliko

sredstev bomo imeli na voljo jutri, koliko pojutrišnjem. Naročniki ne uspevajo poravnati računov sproti zaradi lastne nelikvidnosti.«

»Kakšni so osebni dohodki delavcev v ESO?

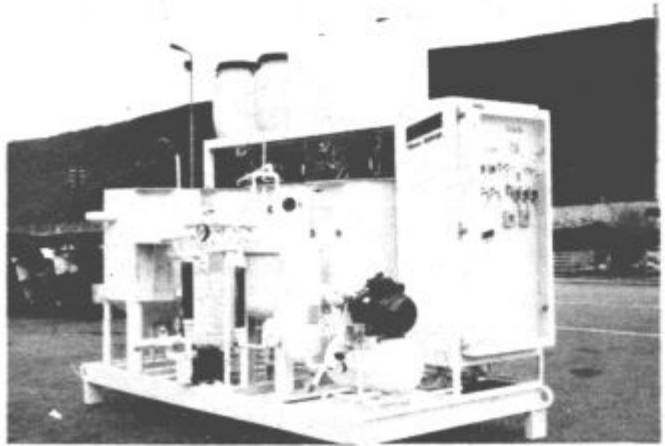
»V zadnjem mesecu je bil minimalni osebni dohodek okoli 370 DEM. Menim, da smo v primerjavi z gospodarstvom v dolini na solidnem mestu. Zagotovo pa zaostajamo, če se primerjamo z isto branžo, recimo v Ljubljani. Poskušamo slediti inflaciji, to pa pomeni, da osebni dohodki niso odraz poslovnega rezultata, ampak bolj odraz inflacije.«

B. Mugerle

Vili Jelen: »Očitki, da v naši delovni organizaciji ni razumevanja za ustanavljanje malih podjetij, niso povsem na mestu.«

sko termoelektrarno, istočasno pa preizkušajo prototipno čistilno napravo za industrijske odpadke. Možnosti na tem področju se jim v zadnjem času odpirajo na vzhodnoevropskem trgu, kjer čistilnih naprav še ni, ekološki pa jih že zahtevajo. Ker je doma vse manj dela za elektrostrojno opremo, se pove-

Novi izdelek ESA iz programa čistilnih naprav.

Brez bojazni—ESO je mlad, ima znanje, razmišlja

Težave, ki se danes pojavljajo v Rekovi Elektrostrojni opremi imajo svoje vzroke tako v preteklosti kot v sedanjosti. Še pred leti je bila povezava med Elektrostrojnimi obrati in energetiko, zlasti rudnikom, izredno tesna.

ESO je v bistvu izšel iz tega energetskega dela in bil tako programsko kot proizvodno in poslovno usmerjen — in je še — na energetski del. Tako je tudi logično, da se težave, ki se pojavljajo v energetiki, odražajo tudi v tistih organizacijah, ki so z njo povezane.

Spomnimo se, da so v začetku poletja delavci ESA skupaj z napovedjo stavke, ki naj bi »popravila« osebne dohodke, postavili tudi zahtevo

po razvoju, po predstavitvi razvojnega programa.

KAKO VIDI PROBLEM ESA PREDSEDNIK KPO KOMBINATA?

»Rafko Berločnik: »Res je prišlo do rahljanja tradicionalne povezanosti ESA na RLK. S čisto ekonomskega vidika, pa tudi zato, ker je ESO velika firma, usmeritev v energetiko ne more biti edina. To v tem trenutku povzroča določeno negotovost in opozarja na to, da se je treba poleg osnovnega programa lotiti še česa drugega. Treba bo nadaljevati delo in se poenotiti pri oblikovanju jasnih razvojnih usmeritev. V ESO iščejo rešitve, namoestne izdelke in programe

in to je tisto, kar je pravo, morda so s tem le malce v zamudi. Doslej je bil temeljni problem ESA kako s kapacitetami, ki jih imajo, zadovoljiti veliko povpraševanje, sedaj pa je ta skrb prerasla v to, kako obstoječe kapacitete zaposliti, kako dobiti delo.«

Sicer pa predsednik KPO sozda REK FLL meni, da je želja po razvoju normalna za tak kolektiv kot je ESO — mlad, ki ima znanje, ki razmišlja. Pravijo, da si star takrat, ko o preteklosti razmišlja več kot o prihodnosti, zato so v kombinatu prepričani, da bo ta kolektiv našel ustrezne rešitve. Sicer pa, pravijo, nikomur prihodnost ni a priori dana, vsak se mora zanko potruditi.

(mkp)

Za sklep rubrike »Razpad mestotvorne arhitekture v dolini«

Nam je res vseeno, v kakšnem mestu živimo?

V sedemnajstih nadaljevanjih so na straneh Našega časa izhajali pogledi dveh velenjskih arhitektov — Edija Vučine in Nandeta Korpnik, ki sta se pisanja lotila zato, da z analizo dokažeta slepo pot, ki jo je velenjska arhitektura ubrala v zadnjih dvajsetih letih, da dokažeta problem rušenja mesta kot mesta, kar sta imela vse skozi v mislih, skozi primere razlik, preko pregleda razvoja v arhitekturi, preko primerov stavb iz različnih obdobij, ki sta jih našla v prostoru Šaleške doline. Skozi sedemnajst članov sta skušala tudi vplivati na tiste, ki to lahko, da s tem prekinemo

Zadnji članek, ki sta ga sklenila z opozorilom, da se v Titovo Velenje še vedno gradi in projektira objekte, v katerih ni duha ne sluha o umetnosti gradnje se je končal, ne da bi avtorja povedala, da te nadaljevanj, vsaj rednih, ne bo več. Zato se je marsikdo spraševal, ali ni bila njuna analiza, s katero sta bolj grajala kot hvalila — čeprav je bilo tudi tega — nasilno pretrgana. Recimo zaradi kakšnega »klica« z vplivnejše instance? Ni bilo tako! Čeprav, to je že treba reči, marsikdo se je ob prebiranju njunega pisanja spraševal, ne bodo stari velenjski »mački« nič reagirali, nič odgovorili, ker jih skušata dva »mulca« učiti znanosti? Ker si upata povzročiti hrup v doslej mirnem prostoru? Teh odzivov ni bilo. Zato pa je bilo drugih več — neformalnih odzivov občanov, ker se je nekdo vsaj potrudil, da arhitekturo pokaže tudi ljudem, ki o njej niso imeli pojma, so pa slutili, da bi bilo lahko tudi v naši dolini kaj lepše postavljeno, kaj lepše vkomponirano v prostor, kaj okusnejše speljavno.

NAŠ ČAS: Verjetno se je vsaj po tistem govorilo in spraševalo: kdo sta pravzaprav ta dva, zakaj se sploh oglašata, kaj si sploh mislita, kdo jima je dal pravico... Sta imela zaradi pisanja kaj težav v službi, v stroki?

Korpnik: »Jaz osebno ne. V moji firmi, Vegradu, so mi celo prisluhnili.«

Vučina: »Negativne reakcije do mene samega niso prišle direktno, so mi pa o njih povedali katero sodelavci na Zavodu za urbanizem. Drugi so namesto mene poslušali kritike.«

Korpnik: »Občani so se začeli zanimati za te stvari in to je pozitivno. Dosedanji projektanti pa niso dali glasu od sebe.«

NAŠ ČAS: O razlogih zaradi katerih sta začela pisati, smo že govorili. Osnovni cilj je bil, prenehati s tem, kar je narobe, podcij, če lahko tako rečemo, pa razjasniti ljudem določene stvari. Sta zadovoljna?

Korpnik: »Kot arhitekta pač vidiva, da je naše mesto zabredlo v slepo ulico, da vse skupaj vodi v kaos. Začutila sva dolžnost, da opozoriva ljudi, da pa to uničujemo. Zaradi »slamarije« ali neznanja naj ljudje sami presodijo.«

Vučina: »Pa tudi za to gre, da sva arhitekturo spet spravila v medije, kar v tem prostoru doslej ni bila praksa. Pa je vsak objekt, ki se zgradi pomemben za vsakega, ki v tem mestu živi.«

Korpnik: Mesto pripada meščanom, ne naročniku, ne arhitektu, sploh pa ne projektantu. In o tem kakšno naj bo mesto ne more odločati peščica ljudi, ker to pripada vsem, in ker ne more okusa mesta določiti peščica ljudi. Konec koncev so financirali teh objektov občani.«

NAŠ ČAS: Želja, ki se vleče

skozi vse kar govorita in pišeta je, prenehati s tem. Opisala sta, kaj se je dogajalo do sedaj, manj pa sta govorila o tem kako naprej. Kako vidita, kako gledata na prihodnje projekte, na primer Zavaladni načrt Mlin, Selo, na Zdravstveni dom, Šolski center...

Korpnik: »Slabo, slabo...«
Vučina: »Ker se niso izvedle, še ne moreva ocenjevati. Ampak že načrti so slabi.«

NAŠ ČAS: Imata za to argumente, sta sposobna dokazati, da je to res?

Korpnik, Vučina: »Sva.«
NAŠ ČAS: Potem nadaljujemo s tistim, čemur pravita zgrešeno?

Vučina: »Skrbi naju, da je to res, in da se bo praksa nadaljevala. Že tisti projekti, ki so šele na papirju, dajejo slutiti, da bo to šlo naprej.«

NAŠ ČAS: Kdo lahko vpliva, da se takšna praksa ustavi?

Korpnik: »Ljudje, ki so na za to plačanih funkcijah. Oni

naj o tem odločajo, razmišljajo, midva jim ponujava samo znanje.«

NAŠ ČAS: Je kdo od teh, na katere namigujeta, ki pa se je moral spoznati skozi članke, ki sta jih objavljala, želel kaj vprašati? Želel kakšno pojasnilo?

Korpnik: »Nihče ni klical, nihče ni vprašal, sva pa zato sama šla v akcijo. Čez kak mesec bo pod okriljem velenjske SZDL organizirano predavanje za te, ki so bili na to že enkrat vabljeni.«

NAŠ ČAS: Kaj ponujata za rešitev, kje vidita konec tega, kar imenujeta »razpad mesta kot mesta«?

Korpnik: »Da je Titovo Velenje tipično ideološko mesto, si je treba priznati. Nastalo je z namenom. Vendar pa so ga gradili stari, še pred vojno šolani arhitekti, dobri arhitekti, in njihovi objekti so bile kvalitetna arhitektura. Pred dvajsetimi leti je bilo Titovo Velenje naj-

bolj hvaljeno mesto, pred desetimi najlepše mesto. Danes so v modi stara jedra — Šoštanj, Staro Velenje, kar je prav. Bojim pa se, da Titovo Velenje, ki je bilo prej preveč hvaljeno, zdaj postane preveč kritizirano, ker je pač ideološko. Treba je biti realen in priznati, da je naše mesto drugače zasnovano in v tem je treba iskati kvalitete in tako nadaljevati.«

Vučina: »Mesto se mora začeti urejati na majhnih, posameznih delih. Pri vsakem konkretnem projektu, ki ni megalomanski, ki ne predvideva enkrat pet tisoč stanovanj. Nujni so posegi v umirjanje. Z vsakim posegom je treba popravljati nasprotja, ki so nastala v zadnjem času, jih urediti in tako spet postaviti mesto v urejeno celoto.«

Korpnik: »Predvsem z majhnimi objekti in dobrimi arhitekti bi uspeli situacijo v mestu, ki postaja kaotična, umiriti. Važno pa je, da vsak objekt upošteva svojo preteklost in svoje mesto.«

Vučina: »V tem smislu se je treba vključiti tudi v prenovu obstoječih modernih stavb, ki so morda stare le trideset let, pa so že potrebne obnove. Pa ne tako, da jim naredimo dvokapno streho in jim totalno spremenimo koncept, ampak da se prenove lotimo z istim spoštovanjem kot ga imamo do nekaterih starejših stavb iz prejšnjih stoletij.«

Korpnik: »S tem, ko ne priznavamo preteklosti, uničujemo prihodnost. Treba si je biti na jasnem, da Titovo Velenje ni Celje, ni Ljubljana, da so to drugačna mesta. Morala bi biti, to, kar imamo, naša prednost. Zaradi tega pa zaščita okolja še zdaleč ni le krajevna zadeva. Zavodenj in njenih prebivalcev, ki se jih sedaj na nek način poskuša prepljati žejne čez vodo. Nasilje industrije nad okoljem in ljudmi v njem je nasprotje v katerem ne bi smelo biti popuščanja.«

Vučina: »Lepota je tesno povezana s tržnimi principi, z

uspešnostjo. In grdo mesto lahko ogrozi, če dam primer, recimo prihodnje načrte Gorenja.«

Korpnik: »Ljudje so se že naučili, kako ravnati z mesti in stavbami, ki dišijo po babicah. Do Velenja pa se mačehovsko obnašamo. Pljuvamo po njem. Pozabljamo pa, da smo še pred desetimi leti tako pljuvali po Šoštanju. Pa bodimo realni — iz Titovega Velenja ne moremo zgraditi Šoštanja.«

NAŠ ČAS: Bosta še kdaj kaj napisala, pohvalila, ali tudi pokritizirala?

Korpnik: »Ja, o vsakem večjem objektu, ki se ga bomo lotili, bova rekla kaj. O tem bi se moralo začeti javno razpravljanje.«

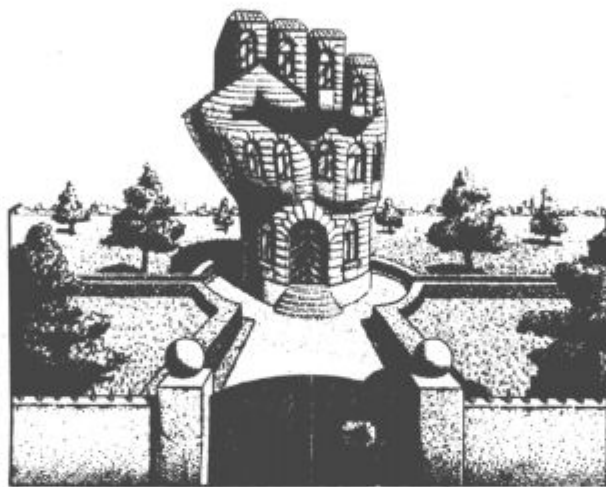
Vučina: »Seveda skozi arhitekturno kritiko.«

NAŠ ČAS: Kaj bi rekla za konec?

To, da je zelo pomembno, da se začno občani sami zanimati za svoje mesto, za arhitekturo. Še zlasti za objekte posebnega družbenega pomena, katerih financirajo so meščani. Ti objekti so obenem atributi mesta, preko njih sodimo o mestu. In še zlasti ti objekti ne morejo biti last dveh ljudi — naročnika in projektanta.

Titovo Velenje je mesto priseljencev, ki tukaj še niso poglani pravih korenin in še ne čutijo usode mesta. Vendar pa sva opazila, pri reakcijah na pisanje, da pa je kar nekaj ljudi, starih Velenjčanov in Šoštanjčanov, ki jim ni vseeno, kaj se z njihovim mestom dogaja. Po tem vidiva, da sva bila s pisanjem vsaj delno uspešna. Bi pa rada spomnila umetnostne zgodovinarje, da sodi tudi arhitektura moderne v njihovo pristojnost. In pa seveda, zahvalila bi se ljudem, ki so naju pri najinem pisanju bodrili.«

M. Krstič-Planinc

Delovna razmerja med delavci in samostojnimi obrtniki

Kolektivna pogodba

V prvem sestavku smo predstavili splošne določbe na katerih temeljijo določila kolektivne pogodbe, pogoji za zaposlovanje delavcev ter minimalne standarde za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev samostojnih obrtnikov.

Obrtniki vse preveč pozabljajo, da se delovno razmerje z delavci lahko sklepa za nedoločen čas. (Ob zakonu pa tudi kolektivna pogodba določa kdaj se sploh, kot izjema, lahko delovno razmerje sklene za določen čas. V takem primeru mora biti v pogodbi o delovnem razmerju točno določen dddan prenehanja delovnega razmerja.

Ko je tako delovno razmerje med delavcem in obrtnikom nastalo z nastopom dela ob predhodno sklenjeni in podpisani pisni pogodbi o delovnem razmerju, mora obrtnik razporediti delavca na tisto delo, za katero sta se dogovorila s pogodbo o delovnem razmerju. Kolektivna pogodba pa pri tem določa v katerih primerih lahko obrtnik delavca »prerazporedi«.

Ker je največ delovnih sporov ravno v zvezi s sklepanjem pisnih pogodb o delovnem razmerju in o razporejanju velja povesti, da kolektivna pogodba točno zahteva sklenitev take pogodbe, ki mora biti pisana v 5 izvodih. Delavec in obrtnik dobiva v vsak po en izvod pogodbe, en izvod ostane pri občinskem upravnem organu za delo (ki v bistvu p pogodbo tudi »registrira«) en izvod dobi v osmih dneh po registraciji pristojni organ pri službi za zdravstveno varstvo. Kolektivna pogodba govori o tem, da to pogodbo pošlje obrtnik v osmih dneh po registraciji. Tu pa najbolj »grešijo« ravno obrtniki, ki zelo radi zavlačujejo datum začeta delovnega razmerja in s tem tem kratijo pravice delavcem iz naslova zdravstvenega in pokojninsko-invalidskega zavarovanja. Zato je pač utemeljena zahteva, da morajo inšpektorji dela na tem področju zlasti poostrižiti k kontroli. Ker pa je o sklenitvi pogodbe o delovnem razmerju seznanjen tudi pristojni organ

pri občinskem odboru sindikata delavcev obrti bo najbrž tudi tu potrebna posebna budnost!

Kolektivna pogodba ima nadalje določbe o trajanju in razporejanju delovnega časa, ki traja tudi pri obrtnikih 42 ur na teden in je lahko razporejen na šestdeset ali petdeset delovnih tednov. Tudi določbe o odmoru, počitkih in dopustih so povzete iz zakonitih določil, ki bodo v novem zakonu gotovo doživele nekaj novosti.

Kolektivna pogodba je posebej razdelala določila o osebnem dohodku in nadomestilih ter dodala nekatere določbe o nagradah učencev in študentov na proizvodnem delu oziroma delovni praksi. Ob pregledu pogodb je mogoče ugotoviti, da nekateri obrtniki zapišejo, da prejema delavec zajemčeni osebni dohodek. Med trajanjem delovnega razmerja delavec ugotavlja, da ne dobiva niti tak OD. Nekateri pa tudi razlagajo zmotno, da gre delavcu v vsakem primeru zajemčeni osebni dohodek, pa četudi nič ne dela in lenari. Glede tega je kolektivna pogodba jasna. Zajemčeni osebni dohodek pripada delavcu, ki dela polni delovni čas in izpolnjuje svoje delovne obveznosti. Višino zajemčenega osebnega dohodka pa določa IS Skupščine SRS in je to v bistvu najnižji znesek, ki naj bi zagotavljal materialno in socialno varnost delavcev v SRS.

Kolektivna pogodba sicer določa, da se o osebnem dohodku delavec in obrtnik dogovorita z

že omenjeno pogodbo o delovnem razmerju ali s posebnim dodatkom k tej pogodbi. Vendar so podane v kolektivni pogodbi vse osnove za OD. V teh osnovah so določeni kriteriji za formiranje najnižjega osebnega dohodka, ki pripada vsakemu delavcu v pogojih doseganja normalnih poslovnih rezultatov obratovalnice za delo v polnem delovnem času in pri doseganju normalnega delovnega uspeha. Pri tem tudi lestvice razponov OD glede na osem skupin različnih del in nalog od najbolj enostavnega dela nekvalificiranega delavca do opravljanja del in nalog, kjer se zahteva delavec z diplomato visoke šole oziroma fakultete. Pri tem gre razpon od osnove 100 enot do 270 enot.

Naj dodamo, da je kolektivna pogodba ponovno zahtevala, da je obrtnik dolžan izplačati delavcu OD na točno dogovorjeni dan, vendar pa v vsakem primeru do petnajstega v mesecu pri čemer se sme v izjemnih primerih ta dan podaljšati največ za tri dni. To vse velja tako za najnižji kot tudi za zajemčeni OD!

Kolektivna pogodba tudi obvezuje obrtnika, da zagotavlja zaposlenim prehrano med delom; določa pa tudi pogoje, ko in kdaj imajo delavci pravico do povračila stroškov za službena potovanja, za ločeno življenje, za delo na terenu, za prevoz na delo in z dela ter pravico do povračila selitvenih stroškov.

-trih

Usklajevanju ob rob

V obravnavi so zahteve KS Zavodnje po znižanju proizvodnje v TEŠ, dokler ne bodo zgrajene čistilne naprave dimnih plinov. Zbori velenjske občinske skupščine pa imajo o teh zahtevah različna stališča.

Zdravo, čisto, nepoškodovano okolje je trajna vrednota na škodo katere ne bi smel biti sprejet noben pravnomočni akt. Na lestvici trajnih vrednot pa je v družbenopolitičnem zboru varstvo okolja na nižjem mestu kot v ostalih dveh zbori. In zato je potrebno usklajevanje pogledov na propadajoče gozdove.

Resnica o prizadetosti naravnega okolja je samo ena. Da bi si ustvarili resnično podobo o njej, bi se bilo vredno potruditi. Potem bi bilo manj usklajevanj različnih podob oblikovanih po lastnih željah in okvirih. Vsaka teh podob nosi v sebi košček resnice, ki je podrejena lastnikovim interesom. Uradna podoba pogosto vsebuje tudi primese ideoloških barvil in slepil. Tako potem nekdo v sili razmer usklajuje pogleda, pa čeprav poškodbo zavodnjanskego gozda morda sploh videl ni. Ustaviti je treba propadanje naše doline. Zavodnjanski gozd je le eden od indikator-

jev celotnega sklopa škodljivih pojavov. Gre za obvarovanje tal, vode, zraka, gozdov in drugega rastlinja, živalstva in ljudi.

Neposredna prizadetost zaradi škode v gozdovih je Zavodnjane ekološko bolj osvestila kot ostale občane. Zaradi tega pa zaščita okolja še zdaleč ni le krajevna zadeva. Zavodenj in njenih prebivalcev, ki se jih sedaj na nek način poskuša prepljati žejne čez vodo. Nasilje industrije nad okoljem in ljudmi v njem je nasprotje v katerem ne bi smelo biti popuščanja.

Če tudi bi vsi trije zbori enoglasno podprli zahteve KS Zavodnje je malo verjetno, da bi uspeli znižati proizvodnjo v TEŠ do 90 %, če ne bodo zgrajene čistilne naprave v dogovorjenem roku. Zaradi širših družbenih interesov se bomo prebivalci doline še naprej smodili v ekološki godlji. Gozdovi pa bodo položeni na oltar domovine. Zato ni razlogov, da vsaj v občini ne bi podpirali zahtev KS Zavodnje.

Kako bi se obnašali na REK-u, če bi jim ponudili izgradnjo TEŠ-5? Za najetje potrebnih posojil bi bili verjetno pripravljeni obiskati vse banke od Perzijskega zaliva do Vzhodne reke. Ko pa gre za čistilne naprave, so jih

pripravljeni zgraditi, če bo družba zagotovila potrebna sredstva. Že zaradi tega bi zbori občinske skupščine morali spodbujati REK, da bi vključil vse razpoložljive sposobnosti in zmožnosti za hitrejše preurejanje proizvodnih procesov v manj pogubne za naravno okolje.

Družbenopolitični zbor je pred časom predstavnik Zavodenj zamenjal z Občinsko konferenco ZKS. Morda zaradi istih obrazov. Sedaj lahko OK ZKS Velenje pri usklajevanju zahtev Zavodenj pokaže svoja ekološka prizadevanja. Izjava o krivdi ali nekrivdi tedaj ni bila prepričljiva. Že zato ne, ker nihče od zibelke do groba, od takrat, ko ponečedi prvo plenico pa do takrat, da se spremeni v prst, ni v naravnem okolju neoporečen. S svojo vodilno vlogo na nivoju občine, v gospodarstvu, javni upravi, šolstvu, zdravstvu in drugod ima OK ZKS skoraj pol stoletja vse niti oblasti v svojih rokah. Povsod je tudi kaj narobe. Skozi vso to dobo so preverjali politično neoporečnost, moralo, vseh vodilnih delavcev v občini. Če bi bili preverjali tudi njihov odnos do okolja, bi danes to zgledalo drugače. Da niso nič krivi bi pri OK ZKS Velenje lahko trdili le, če ne bi delali nič drugega, kot šivali rdeče zvezde. Zato dajmo tudi tovarišu Žlebniku iz Zavodenj svoj prav. Zahteve Zavodenjčanov je treba podpreti. Družbenopolitični dejavniki se bodo nekoč tako ali tako morali sprijazniti s prerazporeditvijo skupne porabe v korist zavarovanja okolja. Razlogov za odlašanje pa je iz dneva v dan manj.

S. Lipnik
Škale

Kabelska TV

Film Nesreče z nevarnimi snovmi

Kako ravnamo ob nesreči z nevarno snovjo?

Kam in kako sporočamo, da je prišlo do nesreče z nevarno snovjo?

Na ta in podobna vprašanja lahko dobite odgovor v kratkem filmu »NESREČE Z NEVARNIMI SNOVMI IN ZAŠČITA«, ki se bo predvajal preko kabelske televizije v torek, 24. 10. 1989 in četrtek, 26. 10. 1989 ob 19.00 uri v naslednjih krajevnih skupnostih: PODKRAJ, KAVČE, PESJE FL, KONOVO, VELE, NJE ŠMARTNO, STARO VELENJE, STARA VAS, VELE-

NJE CENTER LEVI BREG, EDVARD KARDELJ, ŠALEK, GORICA.

Ponovitev filma bo v torek, 6. 11. 1989, in četrtek, 9. 11. 1989, ob 19.00 uri.

Film predvaja Občinski oddelk za ljudsko obrambo občine Velenje v okviru predavanj obrambno-samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov v letu 1989.

Občinski oddelk za ljudsko obrambo občine Velenje

Krajna skupnost Nazarje

(Ne)upravičena jeza telefonskih naročnikov

V nobeni krajevni skupnosti vsakdanjih in vse večjih potreb ne manjka, tudi ne dela in nenehnih naporov, ne manjka tudi lepih dosežkov na različnih področjih. Vse to velja tudi za krajevno skupnost Nazarje, morda še v večji meri.

Kraj je industrijsko središče mozirskih občine in že to dejstvo samo po sebi potrjuje takšno ugotovitev.

Načrti te krajevne skupnosti za letošnje leto so zelo obsejni. Njihovo uresničevanje je terjalo veliko dela skozi vse leto, predvsem za člane sveta krajevne skupnosti in njegove organe, seveda pa tudi za krajane.

Veliko časa jim je vzelo pridobivanje soglasij za gradnjo poslovalne vežice in novega pokopališča, ki sta vsekakor najšib-

kejši točki hitro razvijajočega se kraja. Končno so bili uspešni in so z gradnjo v oktobru že pričeli. Zelo zahtevna je akcija širjenja telefonskega omrežja. Krajevna skupnost je podjetju za PTT promet že plačala prispevek za novih 92 priključkov, računajo pa, da bodo z zemeljskimi deli za polaganje kabla pričeli še letos.

Prvi pogoj za to so projekti, ki jih žal še nimajo. Seveda je krajevna skupnost ob tem brez moči, deležna pa je veliko hudih kritik in protestov, saj PTT svoje obljube gotovo ni izpolnil. Telefoni naj bi namreč zazvonili »že« letošnjega maja. Dodatna težava je v dejstvu, da zbrani denar kopni iz dneva v dan.

Poleg tega so letos v Nazarjah v veliki meri razrešili problem

gostega tovrnega prometa v središču kraja. To velja za končno ureditev vhoda za tovorna vozila v lesno industrijo, ki je tudi sicer dobil veliko lepši videz. Dokončno bodo prometni režim v središču z novimi projekti rešili v letu ali dveh. Že se namreč temeljito pripravljajo na gradnjo preprotnih avtobusnih postaj, ki bo stala ob krajši obvoznici. Ob tem so na najbolj prometnem delu ceste nasproti delavskega doma zgradili pločnik in s tem v precejšnji meri poskrbeli za večjo varnost pešcev, zlasti otrok.

V poletnih neurjih je narasla Dreta odnesla most v Potoku, skupaj z Njovjem bodo novega zgradili do konca tega meseca. V skladu z referendumskim programom in ustreznim sporazumom so prispevali svoj finančni delež

k izgradnji čistilne naprave v Lokah pri Mozirju, ki povezuje kolektorski sistem Prihova—Nazarje—Mozirje. Še en pomemben dosežek je viden in to dobesedno. Gorenje—Glin, Gozdno gospodarstvo, občinska skupščina in krajevna skupnost Nazarje so namreč skupno obnovili grad Vrbovec z delom okolice, kar gradu in kraju v celoti daje veliko lepšo podobo. Uspehov je torej dovolj, nalog in načrtov prav tako, največja ovira pri vsem tem pa je inflacija, ki krepko manjša sredstva, ki se sproti natekajo, pa naj se v krajevni skupnosti še tako trudijo, da jih hitro porabijo in oplemenitijo. Za vsako naložbo se namreč denar zbira dalj časa, kar je dodatna težava.

j.p.

Varpolje pri Rečici ob Savinji

Prostor za 23 graditeljev

V Varpoljah nastaja zares lepo in prijetno naselje

Ob vseh prostorskih in drugih problemih, ki močno omejujejo posege v prostor Zgornje Savinjske doline, torej je otežena tudi stanovanjska izgradnja, z velikimi naporami in ob upoštevanju varovanja okolja vendarle še najdejo primeren prostor za gradnjo. Lep primer je novo stanovanjsko naselje v Varpoljah, kjer že nekaj let hitro raste novo lepo naselje. Z dopolnitvijo zazidalnega načrta ga bodo še razširili in tako ustregli mnogim, ki bi radi gradili.

Gre za južni del tega naselja, zemljišče je v družbeni lasti, v največji meri poraslo z grmičevjem in povsem neizkoriščeno. Z dopolnitvijo zazidalnega načrta bo to naselje postalo zaokrožena celota. Poslej bo na tem prostoru moč zgraditi še 17 stanovanjskih hiš in še šest z možnostjo prizidka za obrtno dejavnost. Seveda gre za dejavnosti, ki ne motijo okolice in v nobenem primeru ne onesnažujejo okolja.

V dopolnitvah je upoštevana tudi izgradnja igrišča za celotno naselje, izdelan je idejni načrt za kanalizacijo in odvodnjavanje s priključkom na bodoči kolektor in čistilno napravo, prav tako idejni načrt za elektro omrežje s trafo postajo, posebej pa so upoštewane potrebe sosednjega in uspešnega kampa »Menina«.

j.p.

V oktobru sirene pogosteje zavijajo

Tokrat je »gorelo« v Veplasu

V četrtek, 12. oktobra, popoldne je gasilsko društvo Titovo Velenje na številko 93 prejelo naslednje obvestilo: »Iz delovne organizacije Vekos sporočamo, da je halo B v prostoru kjer je tudi največja požarna obremenitev zajel požar. Iz te hale se je nato razširil na halo A, kjer so se vnela barvila in topila v oddelku sitotisk, od koder se požar širi proti skladišču polipropilena in barvil«.

Po prejemu tega obvestila je dežurni gasilec v gasilskem domu takoj ukrepal in sprožil alarmno napravo. Ker je bilo moč slutiti, da hitrejši širjenju požara v Veplasu delovni organizaciji gasilci iz Titovega Velenja sami ne bodo kos, so na pomoč poklicali še poklicno gasilsko enoto Gorenja in IGD-REK. Nekaj minut po znaku sirene so bili gasilci že pred gasilskim domom, od koder so takoj zatem krenila gasilska vozila z

vso potrebno opremo za tovrstne požare. Vsakdo je ob prihodu na požarišče natančno vedel kaj mora storiti. Nekaj gasilcev se je oblečeno v posebne zaščitne obleke s plinskimi maskami odpravilo v notranjost proizvodnih prostorov reševati ljudi, drugi pa so z vodnimi curki gasili požar in ščitili sosednje objekte, ki so bili prav tako ogroženi.

Takole je potekala vaja, na srečo res le vaja, ki je sodila v sklop aktivnosti, ki jih gasilci izvajajo v oktobru — mesecu varstva pred požari. S temi vajami želijo preveriti svoje strokovno znanje in mobilnost, obenem pa preizkušajo nov način alarmiranja. Kot je znano lahko dežurni v gasilskem domu v Titovem Velenju s številko 93 vključijo sirene v vseh gasilskih domovih, razen v Paški vasi in Šmartnem ob Paki, kjer pa bodo telefonske linije tudi kmalu urejene.

Vajo z namišljenim požarom v Veplasu, na njej je skupno sodelovalo 42 gasilcev, je komisija občinske gasilske zveze ocenila za uspešno iz vseh vidikov. Gasilci so pokazali visoko usposobljenost, mobilnost ter izjemno hitrost, ki je ob takih primerih še kako pomembna in odločilna. Vaja je bila nenapovedana, zato je komisija še posebej budno spremljala čas prihoda gasilcev na požarišče. Po končani vaji so gasilci opravili še testiranje in s tem pokazali kako poleg praktičnih veščin obvladajo še teorijo.

Ob koncu še nekaj. Človek enostavno ne more razumeti kaj vse se lahko gasilcem zgodi na nujni vožnji, ko sekunde odločajo o tem ali bodo pravočasno prispele na kraj požara ali kakšne druge elementarne nesreče, pa naj gre za reševanje človeških življenj ali premoženja. Pa tokrat ne mislimo tistih neodgovornih voznikov, ki z vožnjo na cesti

ovirajo vozila na nujni vožnji, temveč gre tokrat za nekorekten odnos železničarjev do udeležencev na nujni vožnji in to z opozarjanjem z zvočnimi in svetlobnimi signali. Zato so bili gasilci IGD REK v četrtek nemalo presenečeni, ko so prispeli do železniškega prehoda na Cesti talcev in do spušenih zapornic. Seveda se premikači vlaka za njihov prihod niso zmenili. Še kar naprej so neprizadeto in mirno nadaljevali s premikanjem vagonov. Rekovim gasilcem ni ostalo nič drugega kot da so si izbrali daljšo pot in obvozili na naš velenjski birokratski prehod in s tem izgubili dragocen čas. Res sreča, da je šlo tokrat samo za vajo. In kaj, če bi šlo zares? Da ob tem sploh ne pomislimo kaj bi bilo, če bi bila to edina pot po kateri bi se lahko gasilci peljali.

Lahko bi samo nemočno opazovali in čakali. Skoraj ne moremo verjeti, da bi železničarji v takšnih redkih primerih ne mogli ravnati drugače in za nekaj minut prekiniti premikanje vagonov. Drugo je seveda, če bi tod vozil redni vlak.

B. Mugerle

Komaj je nehala sirena zavijati, je bila večina gasilcev že oblečena in vozila so lahko odpeljala

Vsak gasilec je vedel kaj mora storiti, zato je bilo reševanje in gašenje strokovno in hitro opravljeno.

Varovanje prostora v občini Mozirje

Naenkrat v vrtincu nasprotij

Leta nazaj so se problemi glede varstva prostora v Zgornji Savinjski dolini kopičili, v zadnjem obdobju pa naenkrat vsi skupaj izbruhnili, na površje in v občini Mozirje so se nenedoma znašli v vrtincu nasprotij. Tudi po lastni krivdi. Med drugim se jim namreč otepa njihov lastni odlok o varovanju naravne in kulturne dediščine, ki so ga sprejeli v valu navdušenja glede varovanja prostora, nihče pa se vanj ni posebej poglobil in predvidel posledic. Poleg tega je občina plačevala izdelavo najrazličnejših aktov v zvezi s tem. Ti »izdelovalci« so s pooblastilom in denarjem občine »šarili« po dolini, nihče se jim ni strokovno uprl in danes so vsi skupaj na tankem ledu. Upoštevati namreč moramo še vse ostrejša zahteva varstvenikov narave, ki včasih že mejijo na izživiljanje posameznikov, nove in nove krajinske parke, obvezna republiška izhodišča in tako naprej.

Praktično v Zgornji Savinjski dolini ni niti enega posega v prostor, ki ne bi bil deležen kakršnekoli omejitve. Velik problem so tudi zemljišča prve kategorije. Vsaj tri uspešne delovne organizacije imajo možnosti in načrte za širitev proizvodnje, pa jih zaradi njih ne morejo. Močno je omejena stano-

vanjska izgradnja, zato bodo morali v republiških izhodiščih iz popolne zaščite izvzeti 70 hektarjev zemljišč prve kategorije, če sploh še želijo kaj graditi in se razvijati.

Krajskim parkom nihče ne oporeka, vsi v dolini so za življenje v zdravem okolju, so za zaščito prostora, niso pa za čisto konzervacijo celotnega področja. Kljub vsem omejitvam razvoja zaustaviti ne morejo in ne smejo. Ljudje se resnosti problemov pravzaprav še ne zavedajo, zato izvršni svet pospešeno pripravlja temeljito gradivo o prostorski problematiki z vsebinskimi, grafičnimi in strokovnimi prikazi in ga predstaviti širši javnosti, saj je popolnoma jasno, da vse odgovornosti ne more prevzeti na lastna pleča.

Dodaten prispevek k zmešnjavi je dejstvo, da elaborate in druge akte dela vsak zase. Dokaz: ob ogorčenih protestih te družbeno-politične skupnosti na že kar nesmiselne omejitve (Podvolovljek, Golte, itd.), izven občinskega prostora užaljeno protestirajo na te »napade«. Zakaj? Ker aktov enostavno ne poznajo (morda lažejo), ko pa jih preberejo, prvič seveda, se vsi vprek čudijo. Ob vsej skrbi za naravo bo potrebno tudi malo več resnosti in odgovornosti, če še kaj drugega ne.

Janez Plesnik

Rečica ob Savinji

Ostareli srečni in veseli

Starejši krajani so bili navdušeni

V nedeljo dopoldne so na Rečici ob Savinji pripravili vsakoletno srečanje ostarelih krajanov, se pravi starejših od 70 let. Teh je v tej krajevni skupnosti 186, nedeljskega srečanja pa se jih je udeležilo skoraj sto. Povejmo ob tem, da je najstarejša krajanka Ana Repenšek, ki je bila rojena daljnega leta 1894, Antonija Mlinar, Marija Semlak in Ignac Tiršek so bili rojeni leta 1897, Anton Bezovšek in Antonija Pariš 1898, leta 1900 pa Elizabeta Bitenc.

Na Rečici so se ob tem srečanju zares izkazali. Priložnostni program je bil bogat in prisen. Doživeta pesem dekljskega zbora, otroci, folklorna skupina in ansambel Darka Atelška so vse navdušili, prenekatera ženska si je brisala solze, pa tudi možakarji so zavzeto prisluhnili in vsi skupaj krepko zaploskali. Tudi pogostitev je bila kot se spodobi in še boljše, starejši, ki se sicer redko sreča-

Nac Podkrižnik je kljub svojim 85 letom veselo raztegnil meh

jo, pa so se sproščeno razgovorili in najbolj korajžni tudi zaplesali. Redko prijetno dopoldne torej.

j.p.

Krajevna organizacija RK Staro Velenje Srečanje starejših krajanov

V dvorani gasilskega doma v Starem Velenju so se zbrali pred dnevi starejši krajanje te krajevnosti. Srečanje so pripravili člani krajevnosti Rdečega križa, ki so opravili obnovo volitve te organizacije. Sklenili so, da jo še naprej vodi Vida Pahor. V svoje vrste pa so sprejeli tudi nekaj mladih članov.

Krajevna organizacija Rdečega križa Starega Velenja namena veliko pozornosti starejšim krajanom. Njihovi člani jih obiskujejo na domu, bolnim pomagajo pri hišnih opravilih... Vse, ki so pomoči potrebni, vabijo, da se jim oglasijo.

(L.O.)

Zgodnjesavinjska turistična zveza

Nujna usklajenost prireditev

Na zadnjem sestanku izvršilnega odbora zgornjesavinjske turistične zveze so ocenili letošnjo turistično sezono, ob tem pa se podrobneje seznanili z aktivnostmi turističnih društev, Kompasove poslovalnice in nove turistične dejavnosti v okviru Trgovske delovne organizacije Savinja. Kompas in Savinja — Turizem eden drugega ne izključujeta, zato bo nujna primerna oblika usklajevanja in sodelovanja. Sprejeli so tudi program turističnih prireditev v Zgornji Savinjski dolini v prihodnjem letu in pri tem posebej zahtevali spoštovanje posebnega občinskega odloka, ki izključuje podvajanje prireditev, kar se je letos vendarle dogajalo. Beseda je tekla tudi o vse večji problematiki omejevanja posegov v prostor, ki v veliki meri ovira tudi razvoj turizma in temu bodo v bližnji prihodnosti namenili veliko pozornosti. Na dnevnem redu so bila še divja odlagaljša, ki so se po krajšem zatišju spet razbohotila, turistična taksa in drugo.

J. P.

Naravoslovni dan

Solarji velenjskih šol so že velikokrat dokazali, da znajo delati tudi na kmetijah. V teh jesenskih dneh, ko imajo kmetje dela na pretek jim pomagajo pri spravilu sadja, poljskih pridelkov in pri drugih opravilih.

Tudi učenci 2. b razreda so pred dnevi delali na kmetiji Toneta Pečevnika v Starem Velenju. Pod vodstvom učiteljice Danice Kavšek so eni pulili peso, drugi odpirali buče, tretji pa kožuhal koruzo.

Praznik Mislinjčanov

Krajanje Krajevnosti Mislinja bodo praznovali praznik krajevnosti v času od 6. do 11. novembra.

Mislinjčani si želijo delovno praznovanje in zato si bodo ob pregledu doseženega zastavili nove cilje, ki bodo vodili k napredku. Ta čas v Mislinji gradijo pomemben objekt — prizidek k osnovni šoli. V minulim letu pa so dosegli več uspehov na gospodarskem področju — hala v Mikonu, nova slaščiarna itd.

Praznovanje krajevnosti praznika so si Mislinjčani zamislili tako, da bodo vsa društva, ki delujejo v krajevni skupnosti, pripravila programe in aktivnosti iz svojega področja.

Predsednik sveta krajevnosti Mirko Tovšak pravi: »Pričakujemo lahko, da bo v tem tednu v Mislinji živahno. Mislinjčani in ostali — VABLJENI v času od 05/11 do 12/11-1989 v Mislinjo na naša praznovanja.«

Velenjski psi veliko znajo

Na novem vadišču v Pesju so člani Kinološkega društva iz Titovega Velenja pred dnevi prikazali kaj znajo in zmorejo njihovi rodovniški psi. Resnično je bilo kaj videti! Psi so po ukazih svojih vodnikov spretno uresničevali zadane naloge. Nastop velenjskih šolanih psos si je ogledalo veliko ljubiteljev psos.

Velikanski krap

Francu Priču je letos ribiška sreča resnično naklonjena. Potem, ko je pred nedavnim ulovil desetkilogramskega zlatega tolstolobika v no-

vonastajajočem turističnem jezeru, je k tej trofeji te dni pridral še desetkilogramskega krapa luskarinca.

Povejmo še to, da je lovil z letno ribiško karto, ki jo je zadel na srečelovu. Zares popolna ribiška sreča!

(L. O.)

Enologinja svetuje

Trgatev letnika 1989

Leto 1989 si bomo verjetno zapomnili kot eno najbolj muhastih kar se vremena tiče. To vsekakor ni bilo naklonjeno kmetijstvu še posebej ne vino-gradnikom. V začetku vegetacije smo bili vsi navdušeni nad obilnim nastavkom. Kaj kmalu nam je ta optimizem, da bomo končno po nekaj letih imeli obilno trgatve vzel deževno vreme. Tako je ves čas cvetenja vinske trte takorekoč vsak dan deževalo in prav zato se je cvetenje zavleklo. Oplođna pa je bila na koncu zelo slaba, ponekod celo samo 50%. Deževno poletje nikakor ni ugajalo razvoju grozdja. Bilo je preveč moče in premalo sonca za trto, ki je kot vemo rastlina sonca. Nekako v sredini avgusta pa nas je zajel še katastrofalni napad prerozospore in oidija. Napad bolezní so omilili samo tisti, ki so vinograde škropili s sistematičnimi fungicidi in to redno. Vsi ostali, ki so se začeli truditi, ko je že nastopila okužba so bili tokrat neuspešni. Mokri jesenski dnevi pa so dodatno vplivali na razvoj grozdne gnilebe. Tako, da sedaj, ko lovimo še zadnje sončne žarke,

da bi grozdje, kar ga je še ostalo, nabralo čim več sladkorja, ugotavljamo, da bo pridelek res izredno slab.

Uradne meritve sladkorja, ki jih opravljajo pooblašene inštitucije v Sloveniji so pokazale, da pri srednjepoznih — poznih sortah zaostaja dozorelost za 8—12 dni v primerjavi z lanskim letom na območju občine Velenje sem sama opravila nekaj meritev in prišla do naslednjih ugotovitev. Sorte: Beli pinot, Kerner in Chardonnay so dosegle dokaj solidno sladkorno stopnjo to je od 15—18 ° K. Medtem ko je Laški rizling, katerega imamo na našem področju največ slabo dozorel — 11—13 ° K, kar pomeni da ga bomo morali pustiti še kakšen sončen dan na trsu. Predpogoj, da bo to grozdje še nabralo kaj sladkorja pa je zdrava listna površina, kajti če nam je peronospora uničila listje potem z dodatnim sladkorjem ne bo več kaj prida. Rdeče sorte, predvsem Modra frankinja je prav tako slabo dozorela.

V vsakem primeru bo potrebno dosladkanje mošta. Naša zakonodaja nam dopušča dosladkanje največ 4 kg na 100 l mošta. Torej mošt, ki bo imel ob trgatvi 12 ° K bomo dosladkali s 4 kg na 100 l in dobili dosladkan mošt z 16,2 ° K kar nam bo dalo ob popolnem povretju dobrih 10 vol % alkohola.

Veronika Krumpačnik

Opto- me- ter

O telefonu in telefoniji v Šmartnem ob Paki

(ki pa to ni!)

Ko je gospod G. Bell leta 1876 patentiral svoj izum — prenos glasu na daljavo (ali telefon), ga je namenil predvsem za hitrejšo komuniciranje in informacijsko izjavo med ljudmi.

In ko hočem dober namen omenjenega gospoda izkoristiti dobrih 110 let kasneje v Šmartnem ob Paki, dobera prekolnem vse ki so se, ali se še, v novem času, s to iznajdbo kakorkoli ukvarjajo.

Še posebno tiste bleferje iz oblastnih struktur in PTT-eja, ki kadar rabijo našo lojalnost za dosego svojih političnih stremuštvev (referendumi, volitve, razna podpisovanja itd.), nakladajo nekaj o tretjem centru občine, tej in oni prioriteti; ob dosegu svojih ciljev pa na zahteve o konkretnostih (kot je tudi telefonija v Š./Paki), odgovarjajo z oslarijami — ni denarja, ni prostora, niso bili podpisani samoupravni sporazumi in podobne nemnosti.

Mi pa ostajamo bedna provinca brez oziroma z nemimi ali piskajočimi telefoni, ponižno čakajoč novih nategovanj.

L. P.

»ČUČKE MUČKE«

Seznajeni smo z vsebino odstopa predsednice potrošniškega posveta občine Velenje, tovarišice Sonje Kolšek. Žal, se z njo strinjamo, z vsebino in s predsednico. Škoda je, da morajo delovni aktivisti naše male skupnosti oditi s prizorišča zaradi »nekaterih« nedelovnih v »nekaterih« upravnih organih in delovnih organizacijah. Vendar pa je včasih kakšen odstop več vreden kot vsa prizadevanja v stroki in dogovarjanju. Namreč, ko kdo odhaja, za slovo še kaj pove. In nato se potegne nitka, ki za sabo povleče precej zank. Zakaj se ne bi tudi v našem potrošniškem primeru zgodilo kaj podobnega? Saj je napočil čas, ko bo moral oditi s prizorišča še kdo od »krivcev«. Ali pa se bomo šli »čučke-mučke« v nedogled? (J. M.)

Oprema namesto prizidka?

Da je mozirski zdravstveni dom pretesen in neprijetno opremljen je dejstvo, s katerim se soočajo prebivalci Mozirja in širše okolice. Dejstvo je tudi, da je gradnja prizidka že zdavnaj načrtovana, da je že dolgo zapisana v programu samoprispevka in se torej sredstva namensko zbirajo, kakor tudi to, da prizidka še ni in slabo kaže, da bi kaj kmalu bil, predračunska vrednost pa v znanih razmerah bliskovito narašča. Danes je približno 6 milijard dinarjev. V občini lahko zberejo 85 odstotkov sredstev, 15 pa naj bi jih prispeval velenjski Zdravstveni center. Prav tu pa se je močno zataknilo in v mozirski občini že razmišljajo, da bi sredstva namenili za nakup prepotrebne sodobne opreme in tako razpoložljiva sredstva vsaj rešili, drugo vprašanje pa je, kaj bodo na to rekli bolniki, ki se bodo še kar naprej stiskali, da o čem drugem ne govorimo.

J. P.

LEP BLOK, NI KAJ!

Na stanovanja, ki so zrasla ob velenjskem parku, ki so lepa, so lastniki ponosni. Manj pa se lahko ponašajo z okolico — komentar menda ni potreben.

L. O.

PRIREDTV KULTURNEGA CENTRA IVAN NAPOTNIK VELENJE

RAZSTAVA JURETA CEKUTE V GALERIJ

V Galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik razstavlja svoja dela slikar Jure Cekuta.

Dr. Mirko Jutršek pravi o njem tole:

»Kako je Jure Cekuta postal slikar?«

Ko je doma začel, ko je razstavljal po Jugoslaviji, je delal kot eden naših umetnikov, potem pa ga je notranja želja odnesla v svet, tam pa se je nenadoma zgodilo nekaj posebnega, z lastnim delom in občutkom kako zajeti svetovljansko notranje občutje, so se mu odprla vrata v prostor svetovnih dogajanj. Že več kot tridesetkrat je bil v Ameriki, kar dokazuje, da je Cekuta zelo nemiren duh, ki ga vodi tudi v njegovi umetnosti, ki podira meje v njegovi ustvarjalnosti, saj ima umetnost povsod odprta vrata in jih kot taka tudi odpira drugačnemu, svobodnejšemu razmišljanju.

Tudi njegovo slikarstvo se je v resnici razvilo v svetu, saj je moral preživeti v silni konkurenci, najti je moral svoje občudovalce, ki pa jih ima tudi v domovini. Njegova umetnost je drugačna od uniformirane akademske, bolj je povezana z izrazito intimo, osebno slikarjevo izpovedjo, zaradi česa pa je Cekuta tudi lahko uspel, saj gre pri njegovem izrazu za slikarja poetika.

Razstava bo odprta do konca meseca.

FANTOM OPERE NA DUNAJU

Se vedno se lahko prijavite za obisk musicla Fantom Opere, ki bo na Dunaju — v soboto, 16. decembra 1989.

Avtor tega musicla je Andrew Lloyd Weber, ki je napisal tudi Cats, pa Jesus Christ Superstar in Song and dance.

To bo predvidoma zadnji obisk tega musicla, zato ga nikar ne zamudite.

Vse ostale informacije in prijave na tel. 853-574.

ČLANI PDG IZ NOVE GORICE ZOPET MED NAM

V četrtek, 26. 10. 1989 ob 19.30 bo v dvorani Kulturnega doma druga abonmajška gledališka predstava.

Predstavili se vam bodo igralci Primorskega dramskega gledališča iz Nove Gorice z delom sodobnega nemškega avtorja Thomasa Bernharda: KOMEDIJANT, v režiji Dušana Mlakarja. Dogajanje drame uprizarja priprave potujoče gledališke družine na predstavo v majhnem mestu, kjer jim za gledališko dvorano služi kar gostilna. V osebni vodje skupine, ki je obenem tudi oče družine, igralca in gledališkega pisca Bruscona Bernharda, z zanj tipičnim sarkazmom in žolčno, vešdar duhovito kritiko uprizarja podoba samozadostnosti, megalomanskosti in terorizma nekega kvazi umetnika, značilnega za srednjeevropski prostor.

GASPARJEVE RAZGLEDNICE V AMERIKO

Danes je v ZDA odpotoval Marjan Marinšek, avtor razstave GASPARJEVE RAZGLEDNICE, ki jo je leta 1986 pripravil Kulturni center Ivan Napotnik in je bila doslej predstavljena v več slovenskih krajih. Kot je znano je Marjan Marinšek prvi zbral takorekoč vse Gasparjeve razglednice, za katere poprej ni bilo znano, koliko jih je in kje se nahajajo. Njegova zbirka šteje že blizu 400 različnih razglednic, seveda samih prvotiskov.

Razstavo v ZDA je organizirala Slovenska izseljenska matica, in sicer v mestih Pittsburgh in Clevelandu. Marinškovo pot je sofinanciral tudi Kulturni center Ivan Napotnik, ki pričakuje od te poti zanimive fotografije in predavanja o življenju naših izseljencev. Nama Titovo Velenje pa je poslala kasete in plošče, ki jih naši ljudje najraje poslušajo.

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je ...

19. OKTOBRA

Leta 1946

so v celjskem tedniku »Naše delo« poročali o masovnem sestanku, ki je bil v gasilskem domu v Topolšici. Pripravili so predvolilni shod za volitve v »slovenski parlament oz. ustavodajno skupščino«. »Njihov kandidat« je bila major Ilna Sotrič, njen namestnik pa Krefl Ivan, kmet iz Dobrolnice. Razen tega so bile na dnevnem redu predvolilnega shoda še cene kmetijskih pridelkov, davki, ki so »se znatno zmanjšali« itd. Prav tako so razpravljali o vodovodu na Lomu, za katerega so bili načrti že pripravljeni.

Naše delo, leto II, št. 28. Celje 19. 10. 1946;

Leta 1956

se je v dolini zgodila vrsta stvari, ki so se tedanjim kronikom v Večeru in Celjskem tedniku zdele vredne zapisa. Tako vemo, da so v Smartnem ob Parku v teh dneh organizirali roditeljski sestanek v okviru Tedna otroka. Zlasti jih je razveselilo, da se je na sestanku, ki se ga je udeležilo 90 staršev, pojavilo tudi ena tretjina očetov. (Celjski tednik, Celje 19. 10. 1989, str. 8.)

Velenjski šolniki pa so v teh dneh od Občinskega ljudskega odbora dobili 20 milijonov dinarjev za dograditev drugega trakta »nove osnovne šole« — danes osnovne šole Mihe Pintarja — Toleda. Poročali so tudi, da je »zgradba z osmimi učilnicami dograjena v surovem stanju. Računajo, da bodo prihodnje leto dogradili še drugi trakt. Tako bo učencem osnovne šole dodeljenih še osem novih učilnic.«

V neposredni bližini šole so v tem času gradili tudi velenjsko tržnico, ki naj bi bila opremljena z »najmodernejšimi hladilnimi napravami«. Zapisali so tudi, da bodo tržnico izročili namenu v začetku leta 1957.

Večer, leto XII, št. 246, Maribor 19. 10. 1956, str. 2;

Na isti strani je Večer tudi poročal, da so v dolini organizirali »kmetijske — gospodarske šole«, ki naj bi začele z delom 1. novembra v Šostanju, Velenju in Smartnem ob Paki. Udeležencev je bilo dovolj, denar za predavatelje pa so prispevale kmetijske zadruge v dolini in šostanjska občinska uprava.

Pripravi: Jože Hudaes

Društvo Šaleških likovnikov

Svojevrstna pomoč

Med nami najbrž ni nikogar, ki ne bi bil seznanjen s posledicami katastrofalnega deževja avgusta letos na področju Haloz in Kozjanskega.

Kot kaže, gre pri odpravljanju posledic vodne ujme na vseh prizadetih področjih sila počasi. Brez dvoma je mogoče temu dejstvu pripisati pobudo občinske skupščine Ptuj, da naj bi člani Društva šaleških likovnikov prispevali nekaj svojih likovnih del za prodajno razstavo, katere izkupiček bi namenili prizadetim v naravni nesreči.

Člani DŠL pa se niso odzvali le prošnji SO Ptuj, ampak so z veseljem sprejeli tudi pobudo članov izvršilnega odbora DŠL, da bi pomagali še prizadetim v naravni nesreči na Kozjanskem.

V ta namen je bila v soboto, 14. oktobra, organizirana enodnevna slikarska delavnica BREZE '89 (to je kraj v občini Laško, ki je bil ob nesreči najbolj prizadet). Te humane akcije se je udeležilo 16 likovnikov, članov DŠL, in eden iz občine Mozirje.

V petih urah ustvarjanja je

nastalo precejšnje število likovnih del, najboljša dela

vsakega posameznika pa je za priložnostno razstavo v tamkajšnji gostilni odbral akademski slikar Lojze Zavolšek.

Na tej razstavi so bili s svojimi deli prisotni tudi nekateri člani DŠL, ki se sobotne akcije niso mogli udeležiti.

Za konec povejmo še, da bo omenjena razstava prodajna, na ogled pa bo tudi v zdravilišču Laško in sicer ves mesec november. Izkupiček od razstave bo namenjen sanaciji posledic naravne nesreče na področju Kozjanskega.

-th-

Retrospektiva Veronike Svetina

Slike za šolo

Med Paškim Kozjakom in Pohorjem je obdan z gozdovi starodavni trg Vitanje, ki ima že sedemsto let trške pravice. V počastitev občinskega praznika, 12. oktobra je bilo v Vitanju več prireditev — dobiček pa namenjen dozidavi prizidka k osnovni šoli.

Tej humanitarni akciji je pristopila tudi Veronika Svetina, ki je skupaj z možem Jožetom podarila šoli več slik.

Njuna razstava je urejena v čudovitem ambientu grajskih prostorov, razstavlja pa 42 akvarelov in oljnatih slik zelo različnih formatov. Ker sta zakonca Svetina v šestdesetih letih službovala v Vitanju, je razumljivo, da sta tam naslikala veliko slik. Razstavljeni so akvareli in pejzaži iz okolice Vitanja. Akvareli so mehko, barvito sveži in lažurno zračni, kar je tudi značilno za to zvrst likovnega izražanja. Tu je še nekaj oljnih tihozitij in zanimivih portretov. Razstavljeni

so tudi motivi iz Zavodenj, kjer sta prav tako učiteljela in ne trudno slikala. Tako sta na platnu in papir prenesla veliko izvrstne kmečke arhitekture, ki se zdaj leta tako hitro modernizira ali celo izginja. Iz portretov je razvidno, da avtorica rada upodablja razne posebnosti, pa seveda svoje otroke in samo sebe.

Cepprav je podobnost portretirancev očitna, je še zlasti psihološko poglobljen, po velikosti dokaj skromen, avtoportret.

Planinsko cvetje, pa slap v Martuljku in gozdni pejzaž s Hudinjo, ter opečno rdečo cerkvico, dajejo slutiti veliko ljubezen do neokrnjene narave. Kot zanimivost lahko zapišem, da skoraj vsako sliko dopolnjujejo citati, večinoma posvečeni ljubezni, kar samo še bolj potrjuje senzibilno naravo Veronike Svetine, upokojene učiteljice iz Titovega Velenja.

Viktor Kojo

Promocija Dvignjenega zastorja

Kdo se ne spominja rubrike »Dvignjeni zastor«, ki je skoraj tri leta nepretrgoma napolnjevala strani našega časopisa?!

Vane Gošnik in Peter Rezman tudi čez poletje nista mirovala. Kulturni center »Ivan Napotnik« je založil in v svoji zbirki »Šaleški razgledi« izdal knjigo, ki bo gotovo pretresla marsikoga, ki je z najboljšimi nameni tlakoval pot v pekel!

DVIGNJENI ZASTOR

Knjiga, ob kateri se boste zamislili!

DVIGNJENI ZASTOR

Zgodovina, v kateri ste sodelovali tudi vi!

DVIGNJENI ZASTOR

Zla usoda, ki ste se ji srčno upirali!

DVIGNJENI ZASTOR

Besedilo, ki se mu ni mogel upreti niti NAŠ ČAS

Druženje z avtorjema, založniki, uredniki Našega časa, Zelenimi Slovenije, Zelenimi Velenja, nogometna tekma med Zelenimi Slovenije in Zavodenjčani, projekcija ekološkega filma »Obisk« ...

V SOBOTO, 21. OKTOBRA 1989 OD 14. ure naprej
V ZAVODNJA
IN V GOSTIŠČU »PRI VIDI«

Kdo ne pozna pronicljivih, aktualnih in brezobzirnih člankov, ki so izpod peresa Vaneta Gošnika in Petra Rezmara izhajali v tedniku Naš čas.

Avtorja sta pripravila izbor člankov ter mu dodala nekaj svežih misli in tako je nastala knjiga DVIGNJENI ZASTOR, ki je pravkar izšla v zbirki Šaleški razgledi.

Naj vas spomnimo na prve tri knjige iz zbirke ŠALEŠKI RAZGLEDI: Zbornik Muzeja Velenje, Prispevki k zgodovini Šaleške doline, Škale — pripravljamo pa že peto knjigo z naslovom Antologija pesništva v Šaleški dolini. Priprani smo, da ima zbirka mesto na knjižni polici vsake družine v Šaleški dolini.

Za naročnike zbirke nudimo posebne ugodnosti — vsaka od prvih treh knjig stane samo 60.000,— din, prednaročniška cena četrte (Dvignjeni zastor) pa je kljub inflaciji le 145.000,— din.

POSTANITE NAROČNIK ZBRKE

Pišite na naslov: Kulturni center Ivan Napotnik, Titov trg 4, 63320 Titovo Velenje; lahko se zgledate osebno v tajništvo ali pa kar enostavno pokličite po telefonu: 853-747.

NAROČILNICA

Podpisani _____

naslov _____

naročam _____ izvodov zbirke Šaleški razgledi

Podpis: _____

Toplina lesa, uporabnost gline

V jedilnici Gorenja Glin v Nazarjah je bilo v soboto, 14. oktobra zvečer odprtje razstave kiparskih del člana Društva šaleških likovnikov Poldeta Robarja. Pri ustvarjanju njegovega najnovejšega ciklusa umetnin iz lesa in gline, natančneje iz zidakov, so Poldetu Robarju pomagale tri delovne organizacije: Gorenje Glin z lesom, orodjem in razstavnim prostorom, Opekarna na Pragerskem z glino in žganjem zidakov ter REK RLV, v katerem je zaposlen in ki njegova likovna snovanja spodbuja in podpira že mnogo let.

Razstavljen Robarjev kiparski ciklus je ob odprtju razstave ocenil akademski slikar svojemu umetniškem ustvarjanju korak naprej v obdelavi lesa in gline. Uporabil je dva zelo poznana materiala, vendar jima je s svojim srcem in roko dal novo, zelo privlačno obliko. Dejal je tudi, da bi podjetja, ki izdelujejo predmete za široko potrošnjo, morala bolj na široko odpreti vrata likovnikom, razgibane in zanimive oblikovne rešitve njihovih del, kakršna so tudi najnovejša dela Poldeta Robarja, pa vkomponirati v oblikovanje svojih izdelkov.

Razstavljen kiparski del si bodo v prihodnjih tednih gotovo radi ogledovali zaposleni delavci v Gorenju Glinu, po končani razstavi pa bodo umetnine iz lesa popestrile njihove delovne prostore.

Diana Janežič

V GRAJSKEM HRAMU NA VELENJSKEM GRADU

VIDEO SONČEK

Pri »ROKU« — Titovo Velenje

Tel.: (063) 854-627, 855-999

Največji VIDEOKLUB v Velenju!

Najnovejši filmi, med njimi tudi takšni, ki si jih želite tudi vi!

KONKURENČNE CENE!

Izposoja kasete 10.000 din, za člane le 5.000 din!

VIDEO SONČEK vas pričakuje vsak dan od 9. do 19. ure, ob ponedeljskih pa od 15. do 18. ure.

Atletika

Popolno zmagoslavje Velenjčanov

Na 24. krosu občinskih reprezentanc za pokale Dela v Koprju je nastopilo 47 ekip, Velenjčani pa so v vsekripi uvrstitev zmagali tretjič zapored. Premo, s katero je slavila velenjska ekipa, se na tej prireditvi ne pomni vse od njenih začetkov. Ob že omenjeni skupni zmagi so osvojili še sedem ali polovico posamičnih zmag, šest ekipnih in še skupni zmagi v kategoriji pionirjev in mlajših mladincev ter v kategoriji starejših mladincev in članov.

Čestitke za takšen uspeh so atleti in vodstvo ekipe prejeli z dveh strani, zato so prav ironične težnje določenih struktur v samem Velenju, ki atletiki oporekajo mesto v I. skupini tekmovalnih športov na občinski ravni.

Rezultati Velenjčanov: Mlajši pionirji I. 77: 22. Robi Špegelj, 54. Dušan Tešanovič, 55. Denaj Verko; mlajše pionirke I. 77: 24. Špela Gril, 27. Vlasta Pražnikar, 42. Metka Zajc; mlajši pionirji I. 76: 7. Zoran Bošković, 11. Robi Kusterbajn, 12. Peter Pečecnik; mlajše pionirke I. 76: 1. Jolanda Steblovnik, 4. Tina Steinbacher, 14. Simona Petek; starejši pionirji I. 75: 8. Sergej Salamon, 14. Jure Stajner, 22. Boštjan Anderlič; starejše pionirke I. 75: 1. Natalija Cesar, 2. Nataša Bizjak, 20. Nina Šalej; starejši pionirji I. 74: 1. Robi Kožar, 12. Robi Habjanič, 17. Grega Drobne; starejše pionirke I. 74: 1. Melita Rant, 14. Maša Koren, 27. Anita Košar; mlajši mladinci I. 72/73: 5. Gašper Suhadolnik, 10. Igor Fenko, 16. Blaž Barborič; mlajše mladinke 72/73: 1. Natalija Mraz, 5. Darja Šibanc; Starejši mladinci 70/71: 1. Miha Pohar, 5. Dragan Kovačević, 10. Gorazd Rabornik; starejše mladinke: 8. Badema Djedović, 10. Nataša Rarner; člani: 1. Romeo Živko, 5. Dragan Anič; Članice: 2. Ani Babič, 6. Slava Poznič;

Ekipne uvrstitve: mlajši pionirji I. 76 3. mesto, mlajše pionirke I. 76 1. mesto, starejši pionirji I. 75 2. mesto, starejše pionirke I. 75 1. mesto, starejši pionirji I. 74 2. mesto, mlajše mladinci I. mesto, starejši mladinci I. mesto, starejše mladinke 4. mesto, člani I. mesto, članice I. mesto.

Krajna skupnost Rečica ob Savinji

Zaokrožujejo športna igrišča

Ob nedavnem praznovanju krajevnega praznika so na Rečici ob Savinji veliko pridobili. Novi so trije pomembni cestni odseki, javna razsvetljava v središču kraja in drugo, pomembna novost za krajanje pa je tudi na športnem področju, kjer so ob teniških igriščih zgradili še klubske prostore športnega društva Mladost in kar je še posebej pomembno — prvi del novega otroškega igrišča.

Športno društvo Mladost so ustanovili leta 1971, kar je pomnilo le nadaljevanje aktivne športne in rekreativne dejavnosti v tem kraju, ki sega še v predvojna leta. V vsem tem obdobju je društvo v veliki meri povezovalo krajanje, se udeleževalo različnih tekmovalnih in jih samo organiziralo. Prelomnica v delovanju je vsekakor leto 1985, ko se je skupina najbolj aktivnih članov odločila, da ob nogometnem igrišču in ob igriščih za košarko in rokomet zgradi še dve teniški igrišči. Z izjemno prizadevnim

delom so ju zgradili v letu dni, dejstvo pa je, nista namenjeni le posameznikom, saj se na njih vsak dan vrstijo igralci iz vse doline in izven nje. Odločitev in naložba sta vsekakor upravičeni, saj se je z njima zelo povečalo zanimanje za to lepo igrišče širom naokrog. To potrjuje vse več privržencev, pa tudi nova igrišča, ki rastejo v ostalih krajih in še bodo zrasla. Ob takšnem zanimanju v prihodnjem letu načrtujejo izgradnjo še dveh igrišč za tenis, kompleks pa bi radi zaokrožili še z odbojarskim igriščem in ureditvijo parka. Seveda ne smemo pozabiti, da so zgradili tudi lepe klubske prostore, celotno podoba pa dopolnili s prvim delom otroškega igrišča. Veliko je namreč otrok, ki vsakodnevno prihajajo na ta del Rečice, se veselijo in igrajo, obenem pa navdušujejo za druge športe. Vse skupaj sodi v njihov načrt do leta 1995, ko naj bi športna igrišča postala zaokrožena celota. J. P.

S klubskimi prostori večji zagon športa

RTC Golte – Podaljšana predprodaja in remont

Na Rekreativsko-turističnem centru Golte se spospešeno pripravljajo na bližnjo zimsko sezono, na vseh področjih in v upanju, da se ne bo ponovila lanska zima brez snega. Dvoosedežnica Smrekovec, ki povezuje hotel z vrhom Starih stanov in tamkajšnjimi smučišči je v celoti nared, prav tako opravljajo zaoključna ureditvena dela na novi atrakciji progi Blatnik z vrha Starih stanov do hotela, v treh dneh pa opravljajo tudi redni letni remont nihanke. Slednje bodo sklenili do 25.

oktobra, sicer pa je center delno zaprt do začetka zimske sezone. Delno zato, ker po predhodnem naročilu sprejemajo večje skupine. Razveseljivo je dejstvo, da imajo nastavitvene zmogljivosti v celoti zasedene za tri mesece in da je kljub temu zanimanje veliko.

V zadnjih dneh je naraslo zanimanje za predprodajo sezonskih kart, pri katerih imajo lastniki teh kart iz lanske sezone posebej ugoden popust. Predprodajo so podaljšali do konca okto-

II. zvezna rokometna liga

Težje kot kaže rezultat

VELENJE: SPARTAK-UTIS 26:21 (15:12)

Velenje: Lakič, Karič 14, Golič 1, Topič, Zidar 6, Oder 1, Hudej 2, Vičar 1, Jan 1, Katič, Ikič, Hrast, Dobnik.

V sobotnem 3. kolu so gledalci v Rdeči dvorani v Titovem Velenju videli kar dve rokometni predstavi. Najprej so dekleta zaigrale z novinkami v ligi z ekipo Spartak-Utis iz Subotice (26:21, 15:12) nato pa igralci Šoštanja prav tako z novincem Vojvodino (26:25, 23:23, 11:11).

Upravi obeh klubov sta veliko ali kar vse stali, da bi privabili na prvo srečanje igralci in igralcev v domači dvorani kar največ gledalcev. Hkrati sta se odločili, da vstopnino darujeta za zgraditev nove telovadnice v Šaleku. Žal, pa je bilo gledalcev manj od pričakovanega. Na prvem srečanju dobrih 200, na drugem dobrih 300, pa še med njimi večina otrok. Škoda saj bi bili lahko spremljali, zlasti to velja za moško tekmo, pravo dramatično srečanje.

Dekleta so z novima dvema točkama seveda zadovoljna z izkupičkom v treh kolu (kar dve zmagi), enako zadovoljna sta tudi strokovni vodja Miro Požun in trener Brane Dobnik. Vendar so se morale za zmago proti novinkam zelo potruditi. Dobršen del tekme so jim bile gostje enakovredne na kar kaže tudi 14-kratno izenačenje rezultata.

Očitno pa so imele domače igralke več moči in si ob koncu priigrale kar precejšnjo prednost in seveda zaslužen zmago. Tudi tokrat so vse breme nosile starejše igralke Karičeva s 14 zadetki, od tega polovico s 7 m, Zidarjeva s šestimi in Goličeva z odlično igro v obrambi. V NASLEDNEM KOLU BODO GOSTOVALI V TEMERINU PRI EKIPI UGLENA. (Vos)

Karičeva (prva z leve) in Zidarjeva (med strelom) sta dosegli večino zadetkov (Vos)

Točki šele po podaljških

ŠOŠTANJ: VOJVODINA 26:25 (23:23, 11:11)

Šoštanj: Stropnik, Krejan, Ramšak, Šerbec 7, Plaskan 2, Požun 1, Zolger 5, Lesjak, Vrečar 2, Voglar 2, Novšak 7, Vajdl.

Tekma med novincema v II. nogometni zvezni ligi med Šoštanjem in Vojvodino je pokazala, da bodo morali Šoštanjčani proti vsakemu nasprotniku zaigrati zelo zavzeto, saj v ligi kot kaže ni lahkega nasprotnika. Samo s takšno igro lahko upajo da bodo vzdržali težak boj za obstanek v II. ligi, iz katere lahko ob koncu izpadne kar šest ali morda celo sedem ekip.

Ob dobrih igrah v prvih dveh kolu, čeprav so bili obakrat poraženi, so gledalci verjetno pričakovali, da bodo Šoštanjčani zanesljivo osvojili obe točki. Pa je bil začetek srečanja povsem nekaj drugega. Imeli smo občutek, da imajo tremo pred gledalci, ki se jih je vendarle več zbralo v Rdeči dvorani kot na tekamah slovenske lige. Kako si sicer drugače razlagati njihovo igro, ki je bila zmedena, neučinkovita in gostje so v 17. minuti vodili že 8:4. Krivec za takšno vodstvo pa je bil tudi gostujoči vratar, ki je bil sploh najboljši igralec na igrišču. V soboto je bil mojster za sedemmetrovke, kolikor jih je ubranil od desetih, kolikor so jih streljali domači igralci. Na začet-

ku so imeli igralci tudi smolo, saj se je nekaj močnih žog odbilo od okvirja vrat. Potem so se le otreli nivoje, zaigrali zelo požrtvovalno in do polčasa le izenačili. Tudi v nadaljevanju je bilo srečanje zelo izenačeno, ob koncu pa so bili gostje celo bližje zmagi, saj so vodili z 22:21 in z 23:22. V zadnjih trenutkih tekme so imeli Šoštanjčani številčno prednost in le izsilili podaljšek dvakrat po 5 minut (po novih pravilih tudi v II. rokometnih ligah ni več neodločenega izida). V podaljških pa so bili gostitelji boljši, izreden je bil vratar Vajdl, tudi mladi Stropnik je ob pravem trenutku ubranil sedemmetrovko in vendarle zaslužen sta prvi točki ostali doma.

Tekma je bila resnično zelo napeta, razburljiva, živčna. Najbolj tanke živce je imel gostujoči trener, ki je vseskozi prigovarjal sodnikom. V 34. minuti sta ga poskušala ohladiti z rumenim kartonom, pa ni pomagalo, začel ju je žaliti, jima celo groziti, zato sta ga oddaljila na tribuno.

V naslednjem kolu bo Šoštanj gostoval pri Metalcu v Sisku. (vos)

Teden na trim stezi

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje v tem tednu pripravlja teden na trim stezi. Pričeli so v ponedeljek, sklenili pa ga bodo ponedeljem, 20. oktobra. Vsak dan ob 15.30 se na stezi zbirajo vsi, ki bi se radi pod strokovnim vodstvom malo razgibali in se naučili svežega zraka.

Slovenska nogometna liga

Praznih rok z gostovanj

V slovenski nogometni ligi so odigrali 8. kolo. Velenjski rudarji in mozkri krojači so na gostovanjih prejeli po tri zadetke, gostitelji pa so žogo le Velenjčani enkrat potisnili v mrežo. Moštva na lestvici se že razvrščajo glede na (trenutno) kakovost. Rudar je sedaj na 5. mestu, vendar za vodilnim že zaostaja za tri točke, Elbroj pa se je že znašel v nevarnih vodah. Za njim sta le ekipi Partizana Hmezd in Pohorja, vendar le s točko zaostanka. Nogometaši ERE Šmartnega so doma dosegli tesno, vendar zelo pomembno zmago in malo popravili sled vtis iz prejšnjih kol.

Teol Slovan: Rudar 3:1 (3:0)

V Ljubljani so nogometaši Teol Slovana v prvem polčasu prevladovali na igrišču in premo kronali s tremi zadetki. Po odmoru so zadovoljni z visokim vodstvom nekoliko popustili, kar so gostje izkoristili, žal pa dosegli le en zadetek, strelec pa je bil Bošković v 50. minuti. Malo pred koncem tekme je sodnik zaradi ugovaranja izključil Oblaka. V naslednjem kolu se bo Rudar doma pomeril z zadnjim Pohorjem, ki v osmih kolu še vedno ni dosegel niti enega zadetka. Prilika torej za priključek k vrhu lestvice.

RUDAR: Hrast, Polovšek, Oblak, Doler, Golač (Omič), Zirdum, Cvikel, Pevnik, Murič, Brdjanović in Bošković.

Izola: Elbroj 3:0 (3:0)

Gostitelji so zlahka zmagali, saj gostje vso srečanje niso resneje ogrozili njihovih vrat. Igralci Izole so povedli že v prvi minuti, končni rezultat pa dosegli v

20. V nedeljo se bodo nogometaši Elbroja doma srečali s sosedom na dnu lestvice, ekipo Partizana Hmezd. Z zmago in ugodnim izidom v Titovem Velenju lahko zadnjemuvrščenima pobe- gnejo za tri točke.

ELKROJ: Janko, Gostenčnik, Mekiš, Grobelšek, Remic (Bolko), Maglica, Božičević, Hren, Turk, Da. Ermenc, Dr. Ermenc.

ERA Šmartno: Proletarec 3:2 (3:1)

Šmarčani so s tesno vendar zaslužen zmago osvojili dve pomembni točki in si nekoliko okrepili samozavest. Igrali so borbeno in požrtvovalno. Zdaj so sicer na predzadnjem mestu,

vendar so razlike v drugem delu lestvice zelo majhne. V nedeljo bodo gostovali v Ptuj pri Dravi, ki ima enako število točk. Če bodo zaigali kot v nedeljo, se lahko nadejamo ugodnih vesti. Strelci so bili Korber (13), Fajdiga (30) in Centrih (37).

ERA ŠMARTNO: Magrič, Rudnik, Drolfenik, Kopušar, Oblak, Jerman, Fajdiga, Laznik, Bervar (Praprotnik), Korber, Centrih (Omladič).

Odbojka

Nesrečna poraza za uvod

V soboto so se pričela tudi tekmovanja v republiških odbojarskih ligah, žal za naše predstavnike ne preveč uspešno. Obe topolški ekipi sta igrali doma in obe dokaj nesrečno izgubili, bolj uspešne pa so bile Ljubanke, ki so na novem »domačem« igrišču v Gornjem gradu zmagale.

Topolščica: Tivoli Olimpija 1:3

Fantje so proti gostom iz Ljubljane nesrečno izgubili z 1:3 (—12, 11, —14, —9). Po dveh izenačenih setih so gostje srečno dobili tretjega, kar je vplivalo na domače igralce, ki so močno popustili, gostje pa so to izkoristili in zmagali.

TOPOLŠČICA: Jezeršek, Lihteneker, Mahtigal, Kugonič, Aravs, Mihalinec, Medved, Golob in Sevcnikar.

Topolščica Kajuh: Pionir 1:3

Tudi Novomeščanke so zmagale dokaj srečno, kar pričajo tudi posamezni seti. Domačinke so izgubile z 1:3 (2, —7, —13, —14). V prvem setu so gostiteljice povsem nadigrale goste, nato pa prepustile pobodo gostjam. Kljub temu so v zadnjih dveh setih obakrat visoko vodile, nato pa v končnicah naredile preveč napak, kar je odločilo zmagovalca.

TOPOLŠČICA KAJUH: N. in J. Stevančević, D. in M. Turk, Goltnik, Godec, J. in M. Hojak, Čelofiga, Koren, Kavnik in Pirtovšek. (D. M.)

Ljubno GLIN: Fužinar 3:1

Ljubanke bodo v tej sezoni igrale v Gornjem gradu, v prvem kolu pa so v izenačenem srečanju z boljšo igro ob mreži osvojile prvi točki.

LJUBNO GLIN: Skok, Jeraj, Venek, Detmar, Donko, D. in O. Jezernik, Rušnov, Rifelj, Mušica, Marovt in Močnik.

V soboto bodo Topolščani gostovali pri Stavbarju MTT (ml), Topolčanke v Rogozi, Ljubanke pa pri Palomi Braniku II.

Elektra: Ptuj 100:74 (43:37)

Prepričljivo s tekmeccem

Košarkarji Elektre so v drugem kolu visoko premagali tekmece za vrh lestvice. V prvem delu sta bili ekipi enakovredni, v drugem pa sta prišli do izraza boljša telesna pripravljenost in izenačenost domače ekipe. Ob zelo agresivni igri so gostitelji po odmoru razliko stalno povečevali. Pri Elektrici se je izkazal Plešej z natančnimi meti, ostali pa z zelo dobro igro v obrambi. V naslednjem kolu bo Elektra gostovala v Mariboru.

ELEKTRA: Sešek 2, Miletič, Bogataj 4, Pečovnik 9, Dumbuya 15, Mlinšek 16, Lipnik 13, Plešej 25, Maličević in Tomic 16. B. S.

Bridge tečaj za začetnike

Z 22. mednarodnim bridge festivalom na Bledu se je pričela tudi nova tekmovalna sezona v velenjskem bridge klubu. Igralni dnevi bodo kot vsa leta ponedeljki, prostor pa imajo v posebni sobi gostišča Stavel v Starem Velenju.

Restavracija Nama, kjer so imeli tavnirje zadnja leta, ima namreč spremenjen zapiralni čas.

Že ta ponedeljek, 23. oktobra, bodo ob 17. uri organizirali tečaj za začetnike. Potekal bo v posebni sobi društva upokoencev (poleg lekarne). Vabljeni so vsi, ki jih ta zanimiva intelektualna igra veseli. j. p.

Strelski šport

Zmaga v Rogatcu

V prvem kolu republiške strelske lige — vzhod je ekipa Mroža nastopila v Rogatcu in premagala domačo Stražo s 1.437:1.377. Mrož: Perhač 362, Rek 359, Šme 348 in Žučko 368. V prihodnjem kolu potujejo Velenjčani v Maribor k ekipi Večera.

Strelska družina Mrož je na svojem strelišču izvedla strelsko prvenstvo RL.V. Na dvodnevem tekmovanju je nastopilo 11 moških in 6 ženskih ekip. Pri moških je zmagala ekipa Izobraževanje s 625 krogi, pred Esom 623, Klasirnico 615 itd. Posamezniki: Raušan (sozd) 171, Detlbah (Izobr.) 169, Šme (ESO) 168 itd. Vrstni red ženskih ekip: RL.V DSSS SOZD 474, Zunanja dejavnost 396, HTZ 352 itd. Posameznice: Kelher (HTZ) 152, Zupančič (sozd) 139, Sodinšek (Zunanja dejavnost) 127 itd. F. Ž.

To so nasledniki

— O skrbi za podmladek v gasilskih vrstah ni treba preveč razpravljati, vseeno pa so najmlajši gasilci v Grušovljah nekaj posebnega. Ni dolgo tega, ko so v Grušovljah razvili pionirski prapor. Bil je pohvala za dotedanje delo, še bolj pa spodbuda za naprej. Pionirji to iz dneva v dan dokazujejo. V nedeljo smo jih »ujeli«, ko so urejali prostor pred domom. Delali so izredno zagnano, ne le zaradi fotoaparata, starejši so jim pomagali, povedati pa velja, da so za kamenje in pesek tudi poskrbeli pionirji sami. V zahvalo za njihovo prizadevnost jim starejši urejajo poseben prostor ob Savinji za vadbo in sprostitve, saj tega ob domu ni. Stoji namreč tik ob glavni cesti in še v nevarnem ovinku.

(foto: j. p.)

POČITNIŠKI DOM ZZZB – NOV LJUBLJANA
BANJOLE, INDIJE 1
52000 PULA

V zalivu CENTINERA v Banjolah je Počitniški dom ZZZB NOV Ljubljana, ki vas vabi na aktivni oddih, rekreacijo ter počitek.

NUDIMO VAM:

- bazen z ogrevano morsko vodo
- trim kabinet
- športne terene: tenis, namizni tenis, balinišče
- vodeno rekreacijo
- zdravilniške usluge
- računalniško usposabljanje in uporabo osebnih računalnikov
- pizzerijo
- biljard
- organizirane izlete ter
- dobro domačo kuhinjo in zabave s plesom.

Informacije:

tel.: 052/73-144, 73-124, in 73-575,
Počitniški dom ZZZB NOV Banjole,
Indije 1, Pula.

svojim potrošnikom

Obveščamo vas, da dne 21. 10. ob 9. uri odpiramo diskont v Selu in dne 20. 10. ob 9. uri diskont v p.e. Tržnica na Kidričevi 43.

Obiščite nas in prepričani smo, da vam bo obisk naših diskontov nudil veliko nakupovalnih užitkov in družinskega prihranka.

PO DISKONTNIH CENAH VAM NUDIMO:

- alkoholne in brezalkoholne pijače
- vloženo zelenjavo in sadje
- mesne izdelke in sire
- ostala živila
- papirno konfekcijo
- pralne praške, čistila, mila
- v diskontu Selo tudi krmila.

Poleg nižjih cen vam nudimo v OKTOBRU 5 % količinski popust za nakup blaga v vrednosti nad 5.000.000 din.

Kupujte ceneje, kupujte v diskontu SELO in oddelku diskonta v p.e. TRŽNICA.

PRIPOROČA SE ERA TOZD MALOPRODAJA.

Teden varnosti v cestnem prometu Za začetek »kaj veš o prometu«

Ze četrto leto se je Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje odločil, da v jesenskem obdobju strne več akcij v »teden varnosti v cestnem prometu«. Letošnji bo organiziran od 23. do 29. oktobra, glavne aktivnosti pa bodo v petek 27. in soboto 28. Oktobra, ko bi naj priredili brezplačne tehnične preglede za voznike motornih vozil ter občinsko tekmovanje »kaj veš o prometu«.

SPV Velenje je v letošnjem letu izvedel več akcij, vse v sodelovanju z AMD, ZSAM, AMTK ter osnovnimi šolami. Pri vseh je potekalo sodelovanje tudi s Postajo milice Titovo Velenje, tako pa bo tudi v načrtovanem tednu prometne varnosti. SPV bi pripravil še več akcij, vendar so namenska sredstva, ki jih namenja Zavarovalna skupnost Triglav, tako skromna, da krijejo le najnujnejše materialne stroške. Ob tem se ponovno postavlja vprašanje, zakaj Skupščina občine Velenje ne daje toliko denarja, da bi lahko izvajali načrtovani program.

Člani sveta in sodelavci so kljub temu odločni in v prostem času, ali vezano na svoje delo, organizirajo akcije, ki so namenjene predvsem šolski mladini in voznikom motornih vozil. Ob tem omenimo besede Marjana Kolarja, člana avto šole AMD Titovo Velenje: »V dvajsetih letih smo opravili že na stotine prostovoljnih ur za varnost in vzgojo mladine, za kaj ne bi s tem nadaljevali tudi v času, ko nam je vsem še težje. To je najboljša naložba, to je naša dolžnost!«

O akciji tehničnih pregledov, ki bo potekala v organizaciji SPV, Avto šole ZSAM in DO APS, bomo poročali v prihodnji številki ter na radiu Velenje. AMD Velenje pa bo na OS Bratov Mravljakov izvedel občinsko tekmovanje »Kaj veš o prometu« za osnovne in srednje šole v soboto, 28. 10. 89 od 9. do 13. ure. Če sklepamo po izkušnjah, bo sodelovalo okrog sedemdeset tekmovalcev, ki se bodo pomerili v znanju iz cestno prometnih predpisov, spretnostni vožnji na poligonu ter ocenjevalni vožnji v prometnih razmerah. Najboljša dva iz osnovnih in srednjih šol bosta nastopila spomladi na republiškem tekmovanju. J.M.

Prometno razmišljanje

Semaforji še vedno mrki

S prometno varnostjo tudi v občini Velenje ne moremo biti povsem zadovoljni. Kljub akciji 10 odstotkov manj nesreč in prizadevanju odgovornih v cestnem prometu se stvari žal obračajo v drugo, negativno stran. Res da je število nezgod s težkimi posledicami v primerjavi s preteklimi leti manj, je pa precej več nesreč z manjšo materialno škodo. Veliko nezgod je takšnih, ki jih povzročijo vozniki sami zaradi neupoštevanja cestno-prometnih predpisov, zaradi malomarnosti in drugih vzrokov, nekaj tudi zaradi tehničnih pomanjkljivosti na vozilih. Nikoli, ali skoraj nikoli, pa ne omenjamo slabih cest, nepreglednih odsekov, križišč in podobno, ki so prav tako krivci za prenekatere prometne nesreče. Zakonodajalec se je pred tem zaščitil tako, da je zapisal, da mora voznik vožnjo prilagoditi cestnim razmeram, cestarji pa postavijo znak, ki omejuje hitrost vožnje. To je sicer zakonska rešitev, ni pa tisti, ki bi si jo udeleženci v prometu želeli. In če se že kaj rešuje v dobro voznikov, se zelo počasi, največkrat prepozno.

Vzemimo za primer semaforizacijo križišč v Titovem Velenju. Že dalj časa namreč

Radio Velenje

Oddajamo na ultrakratkovalnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec)

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo na Foitovi 10, v Titovem Velenju. Vse informacije dobite po telefonu 855 450.

PETEK, 20. OKTOBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 V imenu Sove (oddaja, ki jo pripravlja Šaleški študentski klub); 18.00 Vi izbirate, mi vrtime.

NEDELJA, 22. OKTOBRA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 23. OKTOBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.10 Kdaj, kje, kaj; 16.15 Minute z domačimi ansambli; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 18.00 Lestvica Radia Velenje.

SREDA, 25. OKTOBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 17.00 Vi in mi (oddaja v živo, ki jo bomo posvetili mesecu požarne varnosti); 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

K I N O

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 19. 10. ob 18. in petek, 20. 10. ob 18. uri PEGON ZA MOŠKO SVINJO — ameriški, akcijska komedija. Vl.: Bette Midler.

Petek, 20. 10. ob 20. uri BOGOVI SO PADLI NA GLAVO II. DEL — ameriški, komedija.

Petek, 20. 10. ob 10. uri ter sobota in nedelja, 21. in 22. 10. ob 18. uri AMERIŠKI NINJA II. DEL — ameriški, akcijski. Vloga: Michael Dudikoff.

Ponedeljek, 23. 10. ob 10. in 18. uri LAK ZA LASE — ameriški, glasbena komedija. Vloga: Divine, Ruth Brown.

Torek, 24. 10. ob 18. in 20. uri ter sredo, 25. 10. ob 10., 18. in 20. uri ŠTIRI PESTI PROTI RIU — italij. western. Vloga: Bud Spencer in Terence Hill.

NOČNI KINO V REDNEM KINU

Četrtek, 19. 10. ob 20. uri ter petek, 20. 10. in nedelja, 22. 10. ob 22. uri MAČJI SINDROM (origin. verzija) — grški, trda erotika.

Sobota, 21. 10. ob 22. uri ter ponedeljek, 23. 10. ob 22. uri ZVOK SEKSA — ameriški, trda erotika.

OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA NOČNIH PREDSTAV!

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 19. 10. ob 20. uri LAK ZA LASE — ameriški, glasbena komedija.

Ponedeljek, 23. 10. ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE: KOBILICA — ameriški, kriminalni. Vloga: Debra Winger.

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 21. 10. ob 20. uri NOČNI KINO: MAČJI SINDROM — grški, trda erotika.

Nedelja, 22. 10. ob 18. uri PREGON ZA MOŠKO SVINJO — ameriški, akcijska komedija.

Ponedeljek, 23. 10. ob 19. uri AMERIŠKI NINJA II. DEL — ameriški, akcijski.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 20. 10. ob 20. uri PREGON ZA MOŠKO SVINJO — ameriški, akcijska komedija.

Nedelja, 22. 10. ob 20. uri NOČNI KINO: mačji sindrom — grški, trda erotika.

Torek, 24. 10. ob 20. uri LAK ZA LASE — ameriški, glasbena komedija.

KINO VELENJE SI PRIDRUŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

ugotavljamo, da bi zlasti ob konicah, morala biti vsa pomembnejša križišča opremljena s semaforji, pa zaradi pomanjkanjem sredstev v te namene niso. Sodeč po številu prometnih nesreč, ki se kar vrstijo, že letos jih je bilo precej, bi kazalo resno razmisliti o namestitvi semaforjev tudi na križišču Jenkove in Tomšičeve. Vozniki na tem križišču enostavno spregledajo prednost in neprednost, čeprav je na obeh straneh neprednostne ceste velik prometni znak STOP, večji od ostalih. Po drugi strani pa imamo na križišču Tomšičeve in Kidričeve semaforje nameščene že več kot štiri mesece, a še danes ne služijo

svojemu namenu. Pa kako potrebno bi bilo, da bi delali, zlasti zjutraj in ob 14. uri, ko je na tem križišču prava gneča. Le redko se zgodi, da ne čakaš pet ali več minut, da zapelješ iz Tomšičeve v Kidričevo. Kaj je vzrok, da so semaforji še naprej mrki, ne vemo. Govori pa se, da ob tehničnem prevzemu ni bilo izdano uporabno dovoljenje, ker se postavitve semaforjev razlikuje od prvotnega načrta. Naj bo tako ali drugače, naprej gre vse po starem. Nič se ne premakne, nemala naložba je zaenkrat ničeva, jeza voznikov pa se razumljivo stopnjuje. Tokrat upravičeno.

B. Mugerle

Ne mine teden, da se na križišču Tomšičeve in Jenkove ne bi prikazala takšna ali podobna slika

mali oglasi

Tel. št.: 853 451
855 450

MOTOR APN-6 ugodno prodam. ☎ 853-910, od 15. do 17. ure.

PLETILNI STROJ BROTHER KH 280, prodam. ☎ 891-100, popoldan.

NA LEPI SONČNI LEGI v Lipju pri Vinski gori, prodam zemljišče z vrtno hišico, Stane Strahovnik, Lipje 12 a.

DOBRO OHRANJEN PRALNI STROJ Gorenje, star 4 leta, prodam. ☎ 853-321, interna 765.

SAMARO, letnik 1987, registrirano do maja 1990, prodam. ☎ 857-564, popoldan.

ZUPANC BOJAN, preklicujem spričevalo zaključnega izpita, šolsko leto 80/81, EGŠC, Maribor.

WV 1300, letnik 1972, dobro ohranjen, MZ ETZ 250, prodam. Zupanc, Salek 90, popoldan.

NOVO STANOVANJSKO HIŠO PRODAM. (možna zamenjava za stanovanje z doplačilom). Titovo Velenje, Splitska 29, ☎ 858-022.

V BLIŽINI TITOVEGA VELENJA prodam parcelo. ☎ 854-101.

GS CITROEN 1,2 X, priklop, šibadah, bel, izreden in R-12, za dele, ugodno prodam. V račun vzamem, TV, video ali Hi-fi. Od 15. do 18. ure, Peter Mlinar, Tomšičeva 6, Titovo Velenje.

GARSONJERO ALI SOBO v Titovem Velenju išče mlad inženir. ☎ 061-372-744.

R-4 TLS, letnik 1980, prodam. ☎ 888-113.

AGREGAT 2 KW, prodam. ☎ 856-888. POPOLDAN.

KRAVO, druga teleta po telitvi, prodam. ☎ 858-558.

V KAVČAH PRODAM sadno, vinsko klet- vikend s sadovnjakom in vinogradom v izmeri 2000 m². Lahko tudi brez zemlje, cena po dogovoru na kraju samem. ☎ 853-894.

PRALNI STROJ GORENJE prodam. ☎ 853-025.

ENOSOBNO, DRUŽBENO, UPOKOJENSKO STANOVA-NJE v Trbovljah, zamenjam za enakovredno v Titovem Velenju ali v Šoštanju. Naslov v uredništvu.

DODATNO OPREMO- SPOJLERJE grt. za avto GOLF JGL prodam. ☎ 888-151, Roman.

PRODAM 2 X po 2,7 tone premoga. Brezplačen prevoz po okolici Velenja. Informacije: Bečič I/C.

FIAT ZASTAVA 750, letnik 1979, prevoženih 60.000 km, registriran do sept. 1990, prodam. Informacije dopoldan po ☎ 856-391.

FIAT 126 P, star dve leti, prodam. ☎ 854-608.

OBVEŠČAM STRANKE, da imam sedaj CELOTRON tudi v kozmetičnem salonu Jožice Zorko. Vse informacije in naročila po ☎ 857-171 ali 856-502.

Gibanje prebivalstva

Poroke:

Jože Pečnik, roj. 1967, avtomehanik iz Lepe njive in Sonja Vrkovnik, roj. 1970, PTT prometenik iz Florjana, Boris Kumer, roj. 1967, str. tehnik iz Gaberka in Franja Videnšek, roj. 1971, tekst. konfektor iz Šoštanja, Marko Verčnik, roj. 1961, magister gradbeništva iz Slovenj Gradca in Irena Lenart, roj. 1966, prodajalka iz Slovenj Gradca, Stanislav Auberšek, roj. 1964, strojni mehanik iz Paškega Kozjaka in Minka Grabner, roj. 1970, šivilja iz Lopatnika pri Velenju, Vojko Koštomaj, roj. 1964, vodov. instalater iz Titovega Velenja in Jasmina Majhen, roj. 1966, predm. učiteljica iz Titovega Velenja, Vinko Kotnik, roj. 1960, dipl. inženir rudarstva iz Plešivca in Darja Zgonec, roj. 1967, spec. pedagog iz Plešivca, Feliks Verčtačnik, roj. 1964, tesar iz Topolšice in Metka Osterc, roj. 1966, vrt-narka iz Šoštanja, Rolando Potec, roj. 1965, delavec iz Celja in Mira Stermečki, roj. 1963, pravnik iz Celja, Ivan Vučina, roj. 1960, kuhar iz Titovega Velenja in Verica Ržek, roj. 1960, natakara iz Titovega Velenja, Igor Cestnik, roj. 1964, reskalec iz Ar-

nač in Zorka Ras, roj. 1966, kovinarka iz Arnač.

Smrti:

Frančiška Avberšek, upokojenka iz Polzele 106, roj. 1902, Franc Slemenšek, kmetovalec iz Kamne gore 6, roj. 1909, Franc Verdev, upokojenec iz Gotovelj 206, roj. 1921, Matija Mavrič, upokojenec iz Titovega Velenja, Ul. Veljka Vlahovića št. 53, roj. 1934, Rudi Zaleznik, delavec iz Šoštanja, Askerčeva c. št. 3/b, roj. 1958, Marija Smole, upokojenka, Celje, Prešernova 8, roj. 1907, Jožef Melanšek, upokojenec iz Lokovice št. 143, roj. 1931, Jožefa Oštr, upokojenka iz Salek št. 11, roj. 1905, Stanislav Kožuh, kovač iz Boharine 14/a, roj. 1937, Alenka

Čulak, dijakinja iz Titovega Velenja, Šerčerjeva 18, roj. 1973, Anton Belaj, upokojenec iz Titovega Velenja, Cesta na Selo 7, roj. 1905, Stanislav Sancel, upokojenec iz Mežice, Prežihova 15, roj. 1923, Frančišek Cerkovnik, upokojenec iz Škal št. 94/c, roj. 1936, Angela Praprotnik, delavka iz Titovega Velenja, Lipa 49, roj. 1946, Jožef Labohar, upokojenec iz Laškega, Rimska c. št. 4/a, roj. 1937, Janez Pokorn, upokojenec iz Šmartnega ob Paki 55, roj. 1913, Borut Mavec, upokojenec iz Titovega Velenja, Ul. V. Vlahovića 42, roj. 1940, Sanda Portič, upokojenka iz Škornega 42, roj. 1903, Franc Gruber, upokojenec iz Titovega Velenja, Ul. Pohorskega bataljona št. 4, roj. 1907, Marija Drev, gospodinja iz Saleka št. 66, roj. 1919, Ludovik Lampret, upokojenec iz Zalca, Ulica Talcev 5, roj. 1924.

Koledar

Četrtek, 19. oktobra — Pavle, Iša, Etbin (Edvin)

Petek, 20. oktobra — Irena, Veno (Vandelin), Vanda

Sobota, 21. oktobra — Urška, Radovan, Uroš (Urhan)

Nedelja, 22. oktobra — Berta (Bertila), Zorka, Mimika

Ponedeljek, 23. oktobra — Anamarija, Severin, Tilda, Živa

Torek, 24. oktobra — Tonč, Raško, Breda, Feliks

Sreda, 25. oktobra — Darja, Pino (Krišpin), Darko

Tišina, tišina, jesenska tišina, ostala z nami je samo bolečina, ostale so z nami besede slovesa, kot listje rumeno, ko pade z drevesa.

ZAHVALA

ob nenadomestljivi izgubi našega najdražjega moža, očeta, dedka, sina in brata

Franca Cerkovnika

iz Škal
15. 6. 1936—11. 10. 1989

Z veliko bolečino v srcu se najlepše zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli sožalje, darovali vence in šopke ali darovali v druge namene.

Posebno zahvalo izrekamo za vsestransko pomoč družinam Krk, Čepin, Ržen in Repnik. Hvala škalskim pevcem in pevčemu društvu upokojencev, častni straži RLV, godbenikom, govnikom in g. duhovniku za opravljen obred.

Hvala tudi dr. Zdenku Kikcu, dr. Jožetu Reberniku, dr. Janezu Polesu in dr. Borivoju Rijavcu ter zdravniškemu osebju bolnišnice Topolšica za nesebično pomoč in lajšanje bolečin. Hvala kolektivom RLV — TOZD Klasirnica in Mehanizacija, DO ESO in Nama. Iskrena hvala vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Globoko žalujoči: VSI NJEGOVI

Dežurstva

Dežurni zdravniki (Velenje):

Četrtek, 19. oktobra — dnevni dežurni dr. D. Popov, nočni dežurni dr. Kikec:

Petek, 20. oktobra — dnevni dežurni dr. Pečnik, nočni dežurni dr. O. Renko

Sobota, 21. oktobra in nedelja, 22. oktobra — glavni dežurni dr. Grošelj, notranji dežurni dr. Rus

Ponedeljek, 23. oktobra — dnevni dežurni dr. Smonkar, nočni dežurni dr. Zupančič

Dežurni zdravnik (Šoštanj): Četrtek, 19. oktobra — dr. Pirtovšek

Petek, 20. oktobra, sobota, 21. oktobra in nedelja, 22. oktobra — dr. Menih

Dežurni zobozdravnik (Velenje):

V nedeljo, 22. oktobra je dežurni zobozdravnik dr. Aleksander Uršič, v dežurni zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje, od 8. do 12. ure.

Dežurni veterinar na veterinarski postaji v Šoštanju:

Od 20. oktobra do 27. oktobra je dežurni dipl. veterinar Milan Matko, Topolšica 15, telefon: 891-166.

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta ter tasta

Franca Gruberja

rojenega 1907 — umrl 1989

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala g. župniku za cerkveni obred, govorniku Janezu Zapušku, govorniku RLV in rudarski godbi.

Žalujoči: žena Marija, sin Vili z družino, sestra Rozika ter ostali sorodniki.

ZAHVALA

ob mnogo prezgodnji in boleči izgubi drage hčerke, sestre, vnukinje, nečakinje in tete

Alenke Čulk

rojene 27. 4. 1973

se zahvaljujemo vsem svojcem, prijateljem in znancem, kolektivom in učencem Centra srednjih šol, tovarišema profesorjema Primožiču in De Costi, občinskemu komiteju ZK Velenje, sodelavcem DO EKO, DO ESO, pevskemu zboru Centra srednjih šol, kolektivu šole MPT, družini iz Poljske, govornikom, duhovniku za opravljen obred, mladincem, stanovalcem Šerčerjeve 18—20 ter občanom KS Desni breg.

VSI NJENI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, hčerke in sestre

Angele Praprotnik

iz Titovega Velenja, Lipa 49

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti in ji darovali vence in cvetje.

Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrazili sožalje in v najtežjih trenutkih z nami sočustvovali.

Posebno zahvalo izrekamo TGO Gorenje TOZD ZHT, Plastika, govornikom za lepe poslovilne besede, stanovalcem Lipe, delavcem Klasirnice-jašek Škale, pevčema za odpete žalostinke, godbi in duhovniku za opravljen pogrebni obred.

VSEM SE ENKRAT ISKRENA HVALA!

Žalujoči: mož Tone, hčerka Vlasta, sinova Dušan in Robi ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

V lepem jesenskem dnevu nas je iznenada zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

Janko Pokorny

iz Šmartnega ob Paki
23. 12. 1913—13. 10. 1989

Ob bolečini izgubi se iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč lovčema družine Oljka, govorniku Ivanu Atelšku, g. župniku za pogrebni obred in sosedom.

Iskrena hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, mu darovali cvetje in ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Marija, sin Milan in hčerka Sonja z družinama ter vnuk Bojan

Nikoli več ne bo tako lepo, kot je nekoč bilo, ker nisi ti več med nami, ki nas učila si lepo.

Če bi še sedaj živela, ne bi več tako trpela, kot trpela si pred leti, sedaj pa morala si nam umreti.

ZAHVALA

ob nepričakovani in nenadomestljivi izgubi drage mame, babice, prababice

Jožefe Oštr

iz Šaleka rojene 10. 3. 1905

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nam pomagali, ji darovali toliko cvetja in v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna hvala Gasilskemu društvu Šalek, govornikom za ganljive besede, duhovniku za opravljen obred, DO ESO, CSS, REK DS in pevčema še enkrat najlepša in iskrena hvala!

VSI NJENI

Planinci prisotni povsod

V petek je planinsko društvo Titovo Velenje, ki šteje že blizu 3000 članov, na svojevrsten in svečan način proslavilo 40-letnico svojega bogatega in razvejane delovanja. Slovesnosti v prepolni dvorani skupščine občine Velenje so se udeležili poleg predstavnikov vseh osnovnih sekcij planinskega društva še podpredsednik planinske zveze Slovenije Jože Dobnik, predstavniki pobratenege društva Treskavica iz Sarajeva, predstavniki sosednjih društev, predstavniki družbenopolitičnega življenja občine Velenje in drugi gostje.

Praznovanje je pričel moški pevski zbor Kajuh iz Šoštanja, ki se je predstavil s tremi pesmimi: Zdravljico, Triglav moj dom in Slovenec sem. Nato so v idiličnem razpoloženju ob svečah dijaki centra srednjih šol brali zapiske znanih planincev in alpinistov ob spremljavi kitare in violine. Ta svojevrsten nastop je popestril profesor An-

drej Kuzman, ki je med branjem predvajal diapozitive lepot planinstva in alpinizma.

Po tej zares lepi predstavi je spregovoril predsednik PD Titovo Velenje Franc Ojsteršek. Med drugim je orisal prehojeno pot in posebej poudaril, kako se je društvo nenehno širilo in večalo. Govoril je o aktivnostih posa-

meznih komisij in dejal, da društvo z idejo uspešno prodira v naše življenje in delo. Pomeni, da je prisotno v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, še naprej pa se bodo trudili pridobiti v svoje vrste čimveč članov. Tudi ekologija in planinstvo sta tesno povezana, eno brez drugega ne gre, zato bodo planinci tudi v prihodnje posvetili naravi in njenemu ohranjanju veliko pozornosti, ki ga je povedal Franc Ojsteršek.

Ob koncu slovesnosti so podelili častne znake planinske zveze Slovenije. Najprej bronaste za pet let delovanja, dobila ga je tudi osnovna šola Mihe Pintarja — Toleda,

Polna skupščinska dvorana planincev in gostov.

srebrne za 10-letno delovanje in zlati znak za 15-letno delovanje, ki ga je prejela Julka

Škorjanc.

Po končanem slavlju je bil v delavskem klubu tovariški

večer, ki se ga je udeležilo veliko planincev in gostov.

B. Mugerle

Konjeniški klub Mozirje

Bo turizem presedlal z osla na konja?

Nemara vas je precej, ki ste v zadnjih tednih na lepem posestvu nasproti hotela Vesna v Topolšici opazili številne lepe konje in v teh dneh zaznali pravi delovni utrip pri preurejanju kmetije Očepek. Morda ob tem ne veste, da je to zasnova turistično-vzrejenega konjeniškega centra, ki ga ustanavlja konjeniški klub Mozirje. Gre za pomemben korak, zato nekaj več besed o tem ne bo odveč.

Takole pravi predsednik kluba Drago Rifelj: »Osnovni usmeritvi konjeniškega kluba Mozirje sta turizem in vzreja. Seveda so za tako zahtevno dejavnost potrebni ustrezni pogoji, ki smo si jih končno zagotovili v povezavi z Naravnim zdraviliščem Topolšica in z dolgoročno pogodbo o zakupu kmetije Očepek. V naslednjem obdobju želimo na turističnem področju poskrbeti za celovito ponudbo konjeništvu. Gre za možnost jahanja, za vožnje z vprego, razne oblike jahanjnih šol, v športnem pogledu za preposko jahanje in dresuro, za najmlajše bodo seveda privlačni ponjiji in še kaj. V enem stavku lahko rečem, da bomo kakovostne konje in dobro ponudbo za domače in tuje goste zagotovili v

sodelovanju s tujimi partnerji. Konji so že nekaj časa v Topolšici, kmetijo Očepek pospešeno obnavljate in urejate za potrebe bodočega centra, pa nam ga še predstavite?

»Dejal sem že, da je naša dejavnost usmerjena v turizem in vzrejo konj. To sta dva programa. Za turistično ponudbo predvidevamo okrog 15 konj, primeren za najrazličnejše oblike ponudbe in za vse turiste. Se pravi tako za tiste, ki znajo dobro jahati, kot za začetnike. Zato imamo bosanske konje, haflingerje, v nadaljevanju zahtevnejše konje, kot so lipicanci, anglo-arabci in arabci sami. Slednji so ekonomsko posebej zanimivi in predstavljajo drugi del našega programa. Gre za vzrejo konj arabske pasme, ki je v Jugoslaviji prisotna le delno, pa še to v majhnem številu in s slabo kvaliteto, je pa ta pasma v svetu izredno priznana in cenjena. Najnižja cena je okrog 10.000, najvišja pa tudi preko 300.000 dolarjev. Zato imamo tesne stike s partnerji iz Poljske, ZR Nemčije in Italije, kar je pogoj za kakovostno izobraževanje, vzrejo in selekcije. Po predvidevanjih naj bi že drugo

leto predvsem italijanskemu in švicarskemu tržišču ponudili od 15 do 20 konj. «

Nas seveda predvsem zanima, kdaj bo center zaživel, kdaj bomo lahko pričeli koristiti njegovo ponudbo?

»Prva in nujna naloga je preurediti zgradbe, ki so v zelo slabem stanju in za začetek zagotoviti normalne prostore za oskrbo konj in za opremo. Konji so zelo kakovostni in terjajo posebno nego in oskrbo, po drugi strani pa morajo obiskovalci že prvi trenutek dobiti občutek urejenega centra. Če bo vse po sreči bomo tečaj za domače obiskovalce pripravili čez tri mesece, predvidevamo pa tudi že prvo turno jahanje, morebiti celo do Logarske doline. Prav paketi turnega jahanja po okoliških hribih, vse do Golt, Logarske doline, Menine in drugod, to so seveda nekajdnevni paketi, so zelo atraktivni in zanimanja zanje ne manjka. Zlasti tujci so navdušeni, z njimi pa smo stike navezali že poleti v našem centru v Zadru. Se pravi, da gre za kombinacijo ponudbe na Jadranu in v Topolšici in njenem širšem področju. «

Torej ste prepričani, da je tak-

šna ponudba zanimiva za domače in tuje goste?

»Absolutno. Tehtne analize kažejo, da je konjeniška ponudba s povpraševanjem vred v velikem porastu, tako doma kot še posebej v sosednjih državah. Pravzaprav je težko najti področje, kjer takšnih centrov in takšne ponudbe ni. Razen seveda pri nas v Sloveniji, kjer z izjemo Lipice takšnega centra ni. Zato se upravičeno nadajamo uspeha, s centrom bomo ponudbo Topolšice dopolnili z iskrenim upanjem, da bomo prispevali tudi k dvigu strukture gostov, se pravi k pridobivanju vse bolj zahtevnih z debelejšimi denarnicami. «

Vsekakor je to denarno zelo zahtevna naloga. Kako »živijo« konjeniški klub Mozirje?

»Nedvomno je to zelo problematična zadeva. Konji so izrazito deficitarni, če niso ekonomsko izkoriščeni, nimajo nobene perspektive. Doslej je bila naša dejavnost usmerjena v veliko turistično naselje Zaton pri Zadru in zaenkrat smo tam črpa-

li največ potrebnih sredstev. Dejstvo je, da je to dohodkovno privlačna in donosna zadeva, ob tem pa seveda naša aktivnost ne sme in ne more temeljiti zgolj na trimesečni ponudbi na Jadranu, da jo je treba razširiti na vse leto, saj končno morajo biti tudi konji vsak dan v potrebni kondiciji. V primeru celoletne izkoriščenosti je naš projekt ekonomsko upravičen. Jasno je, da si celotnega vloška sami ne moremo privoščiti, zato upamo, da bo na temelju zakona o podjetništvu pri financiranju in pri delitvi dobička sodelovala tudi kakšna naša firma. «

Gre torej za celoletno ponudbo? »Zagotovo. Saj je jahanje privlačno tudi pozimi, pa tudi narava terja, da morajo biti konji vsak dan vsaj dve uri v treningu, ob tem pa jih lahko in moramo tudi ekonomsko izkoristiti. «

Ob turistični ponudbi in vzrejni načrtih segajo vaši načrti še na druga področja.

»Tako je. Naš prvi cilj je vsekakor zagotoviti kakovostno turi-

stično ponudbo, v njen sklop pa v nadaljevanju sodijo tudi športne prireditve. Usmerjenost v čisti turizem je sicer ekonomsko atraktivna, vendar mora ob tem spodbuditi naše člane tudi za delo na športnem področju. Za naslednje leto načrtujemo dve prireditvi v preskakovanju zaprek, delno bomo poskusili s predstavitvijo dresure, poskrbeli bomo za vožnjo z vprego, ob primernih pogojih pa načrtujemo tudi military. To je jahanje čez drn in strn, s fiksnimi zaprekami v naravi. To je za gledalce izredno zanimiv program, za jahače pa izredno zahteven. Če malo bolje pomislimo, je prav military ena od možnosti za specializacijo naše dejavnosti, saj to omogočajo okolje in pogoji v Topolšici, kar obenem pomeni dodatno popestritev turistične ponudbe v Topolšici in na širšem področju. «

Lahko torej pričakujemo, da turizem v Saleški dolini posledje ne bo več na oslu, temveč zares na konju?

(J. p., vos)

Ze sam pogled na lepe konje je doživetje posebne vrste.

Smučarski skoki

Zadnje tekme na plastiki

V začetku meseca je SSK Titovo Velenje organiziral republiško prvenstvo za starejše pionirje na 55-metrski skakalnici. Čeprav je bilo vreme slabo, so tekmo izvedli do konca in brez težav. Zmagal je Urban iz Kranja, odlični tretji je bil Boštjan Rednjak, Turnšek je bil 9., Kolenc 14. in D. Ograjenšek 20.

Na regijskem prvenstvu za mlajše pionirje B je zmagal Miklavžina, peti je bil Drev, 8. Žunič in 10. Zupšek.

Na meddruštveni tekmi v Zbelovem so bili Miklavžina, Žunič in Drev 2., 5. in 6.

Na meddruštveni tekmi v Celju je zmagal Miklavžina, tretji pa je bil Žunič.

Vsi ti rezultati kažejo, da ima velenjski klub obetavne mlade skakalce. Če bodo tako nadaljevali, se lahko nadajamo, da bomo čez kako leto že videli kakšnega v državni reprezentanci. To niso iluzije, saj imajo fantje vse pogoje, dobre trenerje in objekte, le trdo in disciplinirano morajo vaditi.

Janez Sterkuš

Mladoletno prestopništvo

Vzgojni programi tudi za starše

Kakšno zlo povzroča kriza, kakšne so njene trenutne, kaj šele dolgoročne posledice, občutimo na svoji koži ali pa bomo to še spoznali. Družine niso več to kar naj bi bile. Nemir, ki ga prinaša s sabo padec življenjske ravni, in ki ga doslej vsaj v bolj materialno stoječih družinah še niso poznali oziroma tako občutili, je močno zrahljal harmonijo v njej. Negotovost, takšna v drugačna, vpliva na medsebojne odnose, ti na oroke kot na najšibkejši člen v družini. Rezultat tega procesa pa so številke in dejstva na področju mladoletnega prestopništva.

K temu niso šteta le kazniva dejanja kot so tatvine, premoženjski delikti, ampak tudi prekrški mladoletnikov v

prometu in še nekatera druga kazniva dejanja.

Nr. občine ne moremo uvrstiti med tiste, kjer bi mladoletno prestopništvo predstavljalo enega od večjih vprašanj. Kljub vsemu pa je vredno vse pozornosti. Če so kolikortoliko spodbudne številke o zmanjšanju kaznivih dejanj v zgodnji otroški dobi, do 14. leta starosti, nam gotovo ne more biti v uteho precejšen porast števila storilcev teh med mladoletniki v primerjavi s preteklim letom. Glede na število otrok v občini ostaja to področje še v me- jah povprečja, zatrjujejo strokovnjaki, vendar to ne sme in ne more biti razlog, da ne bi opozarjali na vsako storjeno nepravilnost. Sploh ob dejstvu, da se kar okoli 50 odstotkov mladoletnih prestop-

nikov kasneje pojavlja kot povratniki v odrasli dobi.

Krivda je na ramenih družine, pa tudi družbe. Slednja bi morala biti organizirana tako, da bi lahko pristopila k reševanju tovrstnih vprašanj z alternativnimi programi že v času storitve kaznivega dejanja, saj se drugače boljših rezultatov na tem področju ne moremo nadejati.

Odklonsko vedenje otrok do 18. leta starosti je resnično moč pavočasno odkriti, preprečevati, vendar kako, ko pa je struktura staršev teh otrok največkrat takšna, da bi bilo treba tudi zanje izdelati vzgojne programe. Čeprav pri tem poskusov v velenjski občini ne manjka, se sploh v zadnjih letih niso najbolj obnesli.

(tap)

Miličniki so zapisali

UMOR NA OTROŠKEM IGRIŠČU V SALEKU

Stiriindvajsetletni Zoran R. se je oglasil 16. oktobra popoldne pri svoji bivši ženi v Saleku in ji menda omenil, da namerava z nožem zabosti njene prijateljke. Potem je odšel, se usedel na klopi pred stanovanjskim blokom Salek 82 in čakal, pri sebi pa imel dolg nož. Malo po sedmi uri se je vrnil triindvajsetletni Drago Sešel, ki ga je Zoran po besedah očitve nekajkrat zadel, tako da je ta poškodban takoj podlegel. Zoran s kraja zločina ni skušal zbežati, ampak je mirno počakal in odšel z miličniki, ki so ga takoj pri- prli.

IZ VIKENDA IZGINILA OZIMNICA

V noči na 10. oktober je neznan storilec vlomil v vikend Dragice P. v Šembricu in odnesel precej ozimnice in buteljke vina.

VOZIL PO LEVI

V križišču Rudniške in Preloške ceste sta 11. oktobra ob pol sedmih jutraj trčila voznik motornega kolesa Ljubomir Melanšek, 1955 in Enes Suljič, 1955. Slednji je zapeljal na levo stran vozišča. Pri trčenju se je voznik Melanšek hudo telesno poškodoval.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

Vinjeni Anton P. je v svojem stanovanju na ulici Veljka Vlahoviča razgrajal in pretepal ženo. Posredovali so miličniki, ki so nasilneža pridržali do istrežnitve. Podobno so ravnali tudi 13. oktobra, ko je Franc O. iz Saleške 19 pretepal svojo bivšo ženo.

V tej noči so pridržali tudi Hazi- ma M., ki je razgrajal v samskem domu na Kersnikovi cesti.

RAZBIJAL OKNA

Okoli polnoči, 15. oktobra, je Rahman d. razbijal stekla na oknih vrtcev Najdihojca in Mojca, poškodoval pa je tudi dve osebni vozili. Miličnike so na to opozorili številni stanovalci, tako da so ti Rahmana zalotili še med dejanjem, ga prepeljali na postajo milice in ga prijavi tožilstvu, kjer bo moral poravnati precej velik račun.

ZBIL JO JE

Po Kidričevih cesti je pripeljal 16. oktobra malo po 18. uri voznik kolesa z motorjem Darko Jalševac, 1968. V križišču s Prešernovo cesto je najprej vključil levi smerni kazalec (nameraval je zaviti proti Kardeljevemu trgu). Pešakinja Dana Šumjak, 1956, je zato brez bojazni prečkala cesto na prehodu za pešce. Motorist pa se je premislil, zapeljal naravnost in jo zbil po cestišču, ter jo telesno poškodoval.